

Notes on Karpooa manjari

1107

8803

~~Shree~~ Karpoo Co.

1. పే. జనస్థానవియోగమునకుఁబ్రతికరణమునందు యెడఁబాటునలవిభేదము.

దుస్సహము = హింసనానిది అటు = భార్య. అన్నదమ్ములు = పుత్ర. అన్న + తమ్ముడు, ద్వంద్వంబున క, చ, ట, త, పలకు గ, స, డ, ఏ, నలగు. స్వనేతము = కరు పరశేతము. కాస్త్రాణ్యము = కాస్త్రము తెలిసినవారు. ఆజ్ఞానము = తెలివితేలికనము చేతఁబుట్టినది. మనుత్వము = రూ. మనుత = అభిమానము. జ్ఞానము = మిక్కిలి తెలిసినవారు. అసంభవము = కఠిగఁది. స్వతభిమానము = కరుణించి పే. నుము. క్లాప్త్యులు = పాగడఁదగినవే. గర్వములు = నిండినదగినవి తరములనుండి = పురుషులతరములనుండి. తరము (నామ మైకపుడు) = కరు, పురుషులతరము, విశేషము మైపుడు = కర్మము, సమానము (కీయ గ్రహపుడు) = దాటుట. ముక్తిప్రకాశకములు = మోక్షమును విశేషముగానిచ్చువి, ముక్తిప్రకాశకములగు సారములు = ఆహార్య, మధుర, మాయ, కాంచీ, అనంతక. కాశి, ద్వారక. అనంతయే యుగమునపురమొనఁపడి ఏటిసటిబాట్టులు = పుత్ర. ఏలు + నీరు + బాట్టులు = ఇందలి 'టి' సర్వకములు జోపఁభక్తికములు. మందమందము యలనిలంబులు = మెల్లరికొండగాలులు. నమ్మేయ పుత్ర. నమ్మ + మేను = సమానంబులొక్కటెలు, మొదలగుశబ్దములకులంత్యసర్వలోపమునుమీదిహల్లుఁకుద్విస్థింబునగలుగును. సోకన్ = తాలింగా. ఎన్నడు = పుత్ర. ఏ + వాడు. ప్రదోషకాలము = రాత్రిఁబూర్వమైనకాలము, అనగా, సంజవేళ. ఆలయంబునకున్ = సడికి. సకలభువనకర్తృకుడు = సమస్త మైవలోకములను గాపాడువాడు. విరూపాక్షుడు = కపుడు = పుత్ర. పేషికన్నలుగలవాడు (విరూపము = పేషి.) మహాకాళికాపురుష్ = పార్వతీమగని, కపురు. చేతులార = పుత్ర. చేతులార = పుత్ర. చేతులు + ఆరన్ (ఆరన్ = నిండుగా) నింపక = మాతురు = పుంలి = కందనము. పత్నీరాజు... చిత్రకళలు = పత్నీరాజు పత్నీదేశమునకురాజు. అరిఁడు పరాకృమచే జ్ఞానముగ దేశమును పాలించుచుండ నుజ్జయినంతైన ప్రకృతుండు వానించింధింబిచెఱిలోతెచ్చెను. పత్నీరాజుయొక్కమంత్రితన సమంతచేత్రాకృతమని మాత్రులైన వాసవదత్త కబంధములలోనున్నతనప్రభువుచే పితావాద్యము శేషునట్లేర్పాటుచేసెను. ప్రదోషతనము తనమాతరు దాసుగ వినివాయింప శేర్పయెడల ఎన్నివానియ్యదిదిచెట్టెదననిచెప్పెను. కాని పత్నీరాజు ప్రదోషతనని వంచింది సాహసమునవాసవదత్తను తొలిచి, తానుబంధమునుండితప్పించుకొని తనయింటికిఁబోయి వాసవదత్తను వివాహమాడెను. పీనులు = ఇదివిత్వోహంబునము. పల్లియ = గూ. పల్లె, ఇల్లు, కన్నీయ, కన్నె; పన్నియ, పన్నె, మొ॥ నది. పరమపాద్య = గొప్పపద్యము.

2 శే సరియంపును అని=తిగునుని. పద్మగర్భాడు=కమ్మిమారి=బ్రహ్మశ్రేణుడు. శేన్నునుట శ్రు. శేఱ + నునుట. మూడుబంతులవాగ్నిసియండక్-బ్రహ్మపగ్నిశ్రేణుకు ను నునుటనువాని యాయోర్యాదియొగములనుగూర్చి మూడుపాక్షులుగ వ్రాయఁని ఛాందసులునులుగుడు. దుర్భవగుననన్థ=భగింపరానిస్థితి. అగు + అపః=అగునవస్థ-తిష్ఠత్వాకఃక్రి. వై న ఉ కారాంతపదములకు అచ్చుపరమగునపుడు నకారంబుచున్నను. నాచేసి = నేనుచేసెన (నా' యనునది 'నేను' అనుదానికి పాగిపదికము) అధులు = విందునుగుడుచువారు. అభ్యాసకులు=విందుచేయువారు. మూడుపాక్షియు-పాక్షి కా లము, మన్వాన్నము. రాత్రి. వైశ్వాదేవంబు=విశ్వదేవతలనుగూర్చిచేసెడు హోమాదు లు. నీసాఅరవిందధ్వానము=నీయొక్కపదములను పద్మములనుగూర్చి ధ్యానించుట. నిదురఁ. వ-పుత్ర. నిమరి + పోవ-పుథుమింద క, చ, ట, త, పలకు గ, స, ష, ద, నిలగు అబ్రాహ్మణకర్మబున్ వేదవిహితములుకాని పనులను. భవతారకంబులు అగు=సంపారమును తరిం. జేయునది యగు. అడు సందామరలు=పాదపద్మములు. ఖలు లు=దుర్మార్గులు. కలకండంబులు=పటికపంచదార. మొక్కలులు=ముక్కలులు, మూ ధులు=నీ. వ. మొక్కలి. విశ్వమోహనంబుఅగు=లోకములనుమోహింపజేయునదియగు. నిత్యకల్పాణంబులు=ఎల్లప్పుడును శుభములు. వర్ధిలు=వర్ధిపాండు. అజన్మశుద్ధుడును వి=శ్రుతిః ది మెదలు పదితిమైవాడవై. ఘనాంతస్వాభ్యాసువేత్త నువి=ఘనాంతపలు కు వేదము నెఱిగినవాడవై. పరిజ్ఞాతి=పూర్వముగా నెఱిగినవాడు. విశేషించి=వైదిక బ్రహ్మ చరణారవింద సేవకుడను=వాదకములములను సేసేయవాడను. కాలక్షేపము= కాలముగడుపుట. దుస్తరముఖపమున్మింబు=దుఃఖముచేత నైవనుదాటరాని సందర్భము. ఉపేక్షించుట=ఓప్పకించుట. కర్తపాక్షి=నూర్మూడు-శ్రు. పనులనుకాదువాడు. పూర్వజన్మకృతము=క్రిందితిత్తుకనందుఁ జేయుబడినది. గోబ్రాహ్మణపక్షపాతులు= అవులయొక్కయు బ్రాహ్మణులయొక్కయు బ్రక్కమండువాడు. వైదికమార్గ ప్రసర్తకు లు=వేదసంబంధ మైనదారిని నడుచువారు. బ్రాహ్మణద్వేషి=విప్రులయొడఁబగగలవాడు. వేదబాహ్యుడు=వేదములకు వెలియొకవాడు, అవగా, వేదాచారమునకు విరుద్ధము గా నుండువాడు. అసంగతుడు=స్నేహముచేయరానివాడు. నాస్తికుడు=పరలోక ము లేదనువాడు. నాశ్రురముఅయ్యుక్=పాగ్నించెను. ఏకాక్షి=ఒకజేయినవాడు. అగ్నిజన్మలు=బ్రాహ్మణులు-శ్రు. మెదటలుట్టినవాడు. చిత్తకోధము=మనస్సు యొక్క కలత. నూలునుడుంగులు=వందరెల్లు. తర కారకులకు=అనువకోధముగలి గించువారలకు. కట్టికుడుపక=కూడఁదెట్టి యనుభవింపజేయక. పాడి=క్షీరసమృద్ధి

(పాడి = వ్యాయము) నిరి = సంపద. సంరతి = సంతానము యావత్ + శక్తి = చూపచ్చు క్తి = శక్తి ముందుంబగు. ఇదుమలన్ పడిసి = కష్టములబొందఁజేసి. శపథము = పగిల్లు.

పే. 3. పరమవైదిగఁడు = వేదముబాగుగాఁడలిసిన బ్రాహ్మణుఁడు. ఇంద్రముఁడు = శ్రోత్రియఁడు మహర్షియు = మహర్షి, బుద్ధితత్వము. విషయంబులకన్నక = దేశముల కంటె. విషయము-నానా. తేశము, సంగతి. ముఖిక్షంబులని = కలుపులేనిదని. ముఖిక్ష ము-పుష్క. ములభమైన నేనగలది-విరు. దుర్భిక్షము. త్వివగరము = లక్ష్మీ దేవి పట్టణము. సార్థక నామయై = అర్థ మతోఁగూడుకొనిన పేరుకలదై. తలఁదాఁచుకొనుట = గూఢముగా ని చాపముచేయుట ఎట్టమొనుట-పుష్క. ఎనుట + ఎనుట-ఆ మేలితము. దైవదీపహతుఁడ నునుగు = దేవునిచే గొట్టఁబడినవాఁడనగు. ఉపద్రవము పాలుగావలసిన = కష్టములకు లోనుకానలసిట్టి భాస్కరుఁడు = మూర్ఖుఁడు-పుష్క. భాః + కరుఁడు = వెలుగునతేయ వాఁడు. తొఁటి-రూ. తొల్లిఁటి, తొల్లింటి ఇవి "తొల్లి" యను పదముయొక్క ట పగిలిక్తిరూపములు. డీలుపడి = సత్వహీనమై. తూర్పుటార్డు-పుష్క. తూర్పు + టార్డు-కర్ష భారమునమానమందు ఉ కారాంతిపదములకు ఆచ్చుపరమగుపుడు టుగాగమంబగు. విస విస-స్వస్థుఁడకరిణము. స్థూరమై = బలిసినదై. తాపశము-రూ. తాపనము = హారము. కనక కుండలములు = బంగారుశివము. కృష్ణతలము = అడులెడితోలు. శిష్టుఁడు = సదాచార సంపన్నుఁడు చూపఱకున్ = చూచువారికి. వెలుగుగొలుపున్ = భణము పుట్టించును. ధూర్తవిర్మనుఁడు = మోసమైన నడవడి గలవాఁడు కోపకాఁడు-స్త్రీ. లిం. కోపకిత్తై. మహీసురుఁడు = ధూదేవతి = బ్రాహ్మణుఁడు. సంకష్టమై = మిక్కిలి కాఁచఁబడినదై. జే పురించ = ఎట్లుఁబాటి. దీర్ఘప్రమాణంబు-అచ్చుతస్య దీర్ఘప్రమాణంబున్ = నిడుదైన పయనముచే. అత్య్రకాంతుఁడై = మిక్కిలి యలసటనుజెందినవాఁడై. అతిక్రాంతుఁడై-అచ్చుతస్య. ఎడ నడ-పుష్క. ఎడన్ + ఎడన్ = మధ్యమధ్య. ఇచ్చుని చెను = ఇట్లు పడెను. నిమ్మడిన్నకము = మిట్టపల్లములుగలది. పథివులు = మార్గములు. గమ్యస్థానము = చేరవలసిన చోటు. కడుంగడున్-పుష్క. కడున్ + కడున్, గురితముమీదఁ బరుషపరశములు పరమ గునపుడు లోప, స్వతస్య పూర్ణులందు, సంక్షేపములతో జేదైననువచ్చును. గనుక-కడుఁ గడున్, కడుంగడున్, కడుంగడున్ అనురూపములనచ్చును.

పే. 4. ధైర్యకీలుఁడు = నీరతియై స్వభావముగాఁగలవాఁడు. అంగన = స్త్రీ. కాలుచీకటులు = వట్టమైనచీకట్లు (కాయ = వల్లం.) సూతుకమ్మగంటలు = కూరిబంతువులు. నలుదెసల-పుష్క. నాలుగు + దెసలు. చోరకీరతులు = చొంగలు, బోయవండుగి. భయ

కంపితుఁడై = భయముచే విడఁకింపఁబడినవాఁడై, మాటిమాటికి వ్రు, మాటికి + మాటికి.
హరివామస్తంభము = విష్ణునిపేరు తలఁచుట. తాన్ + చేయు = తాజేయు. (ప్రభునవి
భక్తియంగడియు "తాను, చేయ" అనుపదములు గాని) గృహపాత్యభిక్షములు.
విమ్యాదితుఁడు అగును = భయముచే స్వాధీనతెప్పిన మనుష్యులవాఁడగు. జన్మగట్టు =
బ్రాహ్మణుఁడు-వ్రు. జన్మయ + కట్టు = జన్మము లైసయియునులంపఁపువాఁడు మూర్తి
భవించినో = ఆకారమువాల్సినో. వెనువెంటన్ వ్రు. వెంటన్ + వెంటన్ - మేడత
ము. హరిహరా = కంపివా.

రాజనవ్యసంగము.

నుమావృత్తము = మిక్కిలి యిట్లేది. నెలవ్రు = స్థానము. ఆరావర్తము = ఆర్య
లుగవసించుచోటు; అదివింధ్యకును హిమాలయమునకును మధ్యమన్నదూమి. భగవం
నిర్మితముతన రాతిగోడచందించునన్ - నీసినేకారిదానుకుమారసంధివనుందు "కొం
కట్టినది" అని యుపయోగించెను. గుర్భేద్యము = శేదింపఁచిది నగము = కొండ-వా
నా. శిల్పము, నగము-వ్రునదురుది వైశాల్యము, బౌద్ధ్యము, గాంభీర్యము-ఇవివివిగా
విశాల, ఉన్నతి, గభీర అనుమాటలను భావానికి తిథితికూపములు మూడుకన్నల
జేసు = తి) నేత్రుఁడు = శిల్పఁడు తలదాచు... నీడమువ్రు. "కూర్కవృధా-ములు
జనులను బాధించుచుండ బ్రహ్మచారి వానినినిబాధ జనులకుఁజేప్పించుగోరి నన్ను
బ్రహ్మకారముచేయునునివేడెను. నేనును, మాత్రువులు శుభస్థానమునగోరుదును, విజ
నత్యవన్న శుచిత్వవృత్తు నేనుండుననిలండు, శ్రవణము నే నాయునికొట్టుగా నెంచు
కొంటిని" అని శిల్పఁడునినానమంగూర్చి పార్శ్వతోఁజేప్పెను. (చూ. భారతము.
అను శాసనకవచ్యము) దాక్షిణ్యము = దక్షిణప్రభావముగూర్తురు సతీదేవి. కొంపార్వతియ
యి జన్మనంద-శతదక్షిణజన్మనంద బుధభవంపఁబడి, యోగాక్షిణ్య గర్భించుకొని
దాసలోబడి భర్తనువ్రు. అరువాతిసామి పిఁచుచుట వాళియించి యతనికిఁ గూర్తు
వైపుట్టి నూనిననుధిలోనున్న శివునకు వలపుఁబట్టించి యాతనిఁ బెండ్లియాడెను.
కాశ్యపికి కన్యకావచ్చు-వదానమెరికేతముంపుడైపడు దానము పరిగ్రహించువా

రికి మాడకోపచారములుచేసి పిమ్మట దానమియ్యవలెను. కాళ్ళకుడుగుట యాయుపచారములలోనొకటి. దానములుపదాలు గో. భూ, సిల, హిరణ్య, రత్న, విద్య, కన్య, దాసి, శయ్య, గృహ, ఆగ్రహార. రథ, గజ, అశ్వ, ఛాగ, మహిషీదానములు. బ్రహ్మచర్యము=ముంజితాగ్రాదులోనగువాంధరించి జేవనుచుండితగుచున్నది. ఇతలం=గుణములను. ఒకయింటివారిజేసె=గృహస్థునిజేసెను-బ్రహ్మచారి గురుకుమారిష్యచేయును సుండువాడుగనుక వానికిల్లక్కరలేదు. గృహస్థునకేయిల్లననరచును వహిధరగుహంతరంబులు=కొండగుహలలోపలి భాగములు. షహిసరము=పుష్ట. భూమివిధించునవి. ప్రయథగణంబులు=శివభటులయొక్క సమాహములు. కలీశ్వరుడు=శివునివాహనమైన వృషభరాజము. అంక=సృష్టిధర్మ. ప్రోధ్వములు=మరుమోటులు. భూధంకూటములు=కొండగోముట్టులు. వివరంబుసంఘట=నిగురు కిన్న-ఆశ్వముగమునువరకవరమునుగలవేల్పు. విద్యాధరుడు=దేవదానిపితృషము కథరంబు=కొండ (కు=భూమి.)

పే 8. రాజర్షి=రాజులయ్య ఋషివృత్తినుడు వరు-జనకుడు, ఋశుపర్షుడు మొ॥ వారురాజర్షులు. బ్రహ్మర్షి=బ్రాహ్మణులైనఋషి-వసిష్ఠుడు, గౌతముడు మొ॥ వారు. దేవర్షి=దేవతాస్వరూపై ఋషివ్యాపారముచేయువారు-వారవారులు. గణంబులంక=గుంపులకు. రాజర్షి..భూమియై- హిమంతుడు సోమలతాదియజ్జనాధనములకుఁబుట్టుచుటయు భూమివిధించుటకు వలసినబలము గలిగియుండుటయును, పరికించి, బ్రహ్మదేవుడు అరిసి యజ్ఞభాగమును కొండలపై దొరతనమును తనంతటతానే అనుగ్రహించివటల కుమారసంభవమందుజెప్పఁబడియెను. బ్రహ్మంశపురాణమునకు ॥ శ్రేణానా హిమవస్తంఛ, నదీనాంచైవసాగరమ్॥ గర్భవ్యాజా మధిపతిచక్రే చిత్రిరధంధిః అనియున్నది కాఁబట్టి దానియందుసోమలతలంతుటచేసెనది యంద అకు యజ్ఞభూమియైయున్నది. పురాణములు 18 గలవు. గుర్బులి=కొండ. భువనపావనములు=లోకములను బదిర్చివలెనుచు. ప్రయశ్=మెదలైన. నదీమర్తిల్లకలకుం=చదులలో శ్రోత్రమోవనికి. మర్తిల్లక, మనర్తిక, ప్రకొండక, ఉష్ణ, తల్లజము-ఇవిశ్రోత్రవాచకములు. గట్టులవార=కొండలరాజు. కటి=నడుము. చరియించు=తిరుగు-హిమాలయమునకు హిమరేఖ (snow-line) మధ్యనేయున్నది శీర్షశృంగములు=ఎత్తైనకొండకొనలు. దుర్లమతిరణ్యములు=చొరరానియడపులు. అమాల్యరత్నములు=వెలలేనిమణులు. దివ్యటపసులు=మేలైనమంచెట్లు. కైరికాదిధాతువులు=మణికిల మొదలగు కొలిచిశేషములు. బహుశక్త్యములు=అనేకకూర్చబంతువులు. సర్వము. వానా. బలము, తీగణ

మృత్యుశోకటి, కూరజంతువు. సావగు=అందము. చరియ-అచ్చురప్ప. ప్రియ-యా.
చితి=పచ్చితోకలము క్రింది కోటు. అనంతమహిమ=తుదిలేని ప్రభావము. చరిత్రాండ-
ఇది, హిమగిరి కి సరియైన తెలుగుసమాసము. సింధువు-నానా. సముద్రము, ఏనుఁ
గు, ఒకనడము. తన్నధ్య-వ్య. లో + మధ్య. పాంచాలము-ప్రస్తుతపుపంగాలు. చివటి
పక్ష=చోడుకుష్మగలబయలు. రత్నగర్భం=మణులు తమయందుగలవాని, అనఁగా,
రత్నములు పైతిము ఫలితము ష్టేత్రిములను. జీవనంబులు=ప్రాణములు, లేక, నీతి. పలు
పాములు-మిక్కిలసమాసము తావులన్=చూచిత కాండపులు=నల్లనియడపులు (కా
దు నాని అడవి) కాలివాహనశకము-క్రి. త 78 సం. నండి విక్రమార్కశకము-క్రి.
పూ. 67 సం. రమునుండి. ముప్పగకిరారితరణ్యంబులు=మెట్టజంతువులకు, బోయకార
లకు శరణుచొందగినవి అమడ=నాల్గొప్పులమారము పాటవిటలు-అచ్చురప్ప.
, నాటివిటు ' అనియొడవలెను. అటకులు=అడవివాండు. వనోకములు=అడవి
మనఘ్యులు-నానా. కోరులు.

శ్లో. 6 పులుగులన్=పక్షులను. తేరన్=తెచ్చుతుండఁగా. దుర్వ్యసములు=
కామకౌగిలములవలనబుట్టిన చెడుదోషములు. అవి-స్త్రీ, బాదము, వేట, నాకాగు
ప్రమా, దండపాదవ్యము, అర్థకూషణము. కాలుచీకటి=చట్టమైనచీకటి. అర్తనాద
ము=గుళిపుధ్వని. నిశ్చేష్టులై=కపటములేనివారై. పులకించిను=గగర్పడిచెను. ఆ
జన్మాంతము=చలనోపువలకు కృతజ్ఞుడు=చేసినమేలు మఱవసవాడు-విరు. కృత
ఘ్నుడు.

శ్లో. 7 చోరఁడు=దొంగ. వెనుకెంటన్-ధ్య. వెంటన్ + వెంటన్. ప్రహర
ము=చెబ్బ-యా. ప్రహరము. కౌశ్మిత్తరు-వ్య. కౌశ్మిత్త + నెత్తురు-సమాసమందుకౌ
రైదులకంఠ్యవర్గలోపమును మీదిహల్లుకు ద్విస్త్రిబునునగు. కుండలములు=తన్నుంట్లు.
బాలగమరన్=బాలికలుగఁగా. వానిగాయము-అచ్చురప్ప. వానికాయము-అనియొండ
వలెను. విజప్రాసరక్షకుడు=తపప్రాణమును గాపాడువాడు. గుమిత్రుఁడందరు-
లిసపేరుతాను తెప్పకొనరాదుగనుక, అందుకు ' అనిచెప్పెను ఒకఁడు తపశేగు, గుడ
పుశేగు, కృషణునిపేరు, శేష్ఠసంతానముపేరు, భార్యపేరునతెప్పరాదని పెద్దలుచెప్ప
దురు. మృదుభావణులవలెన్ =మెత్తనిమాటలకు. భావనము-యా. భావ. ప్రచ్ఛన్న
వేషుఁడై=మిక్కిలిగూఢమైన వేషముగలవాఁడై. ఫిరీషింపు=ఎదురుచూచు. ఉపచా
రములు=సేవలు.

మూఁడువపుకరణము,

ఇల్లుగట్టుకొని కాఁపురముండుట=స్థిరముగానుండుట. కృష్ణపక్షము=చీకటిగానుండు 16 దినములకాలము. కడసుట్టు=అంత్యమగు. మాపులు=రాత్రులు. కలుగుంబులు=సులిపిములు. కళానింతములు=కాంతిగలవి. దిశాముఖంబులు=దిక్కులకొనలు. అజ్ఞానఅంధకారమయము=తెలివితేకపోవుటయను. చీకటితోసెండినది. కించిడ్లు=కొంచెము తెలిసినవాడు. జ్ఞానపీఠంతంబు=తెలివితేర. బ్రహ్మానందముగాజేయఁబడినది. వెలుంగు=కాంతి; ముండ్లకంచె. దింగుపడి=అవఁగి. రాజా-నానా. భూభర్త, చంద్రుఁడు, ఇంద్రుఁడు, యక్షుఁడు, క్షత్రియుఁడు. అత్తికరులు=బాధఁలిగించువారు. నిశారాజు=రాక్షసిక బ్రాహ్మణ, చంద్రుఁడు హేమంతయుతువు-మార్గశిర్ష పుష్యమాసములు. జగజ్జనులు-పు్య. జగత్ + జనులు=సూమియించిలిననపులు. అవంతకాత్తి=గుంతోపనమాద్రము. తునలయతనందప్రవాసుకుఁడు=భూమికిసంతోషమును మిక్కిలిగాఁగలిగించువాఁడు, లేక, కలువలకు సంతోషమునుమిక్కిలిగాఁగలిగించువాఁడు. తునలయము-నానా. భూమి, కలువ స్వచ్ఛమూర్తలకున్=నిర్మలమైన శరీరముగలవారికి. మోహశకళాశరీర్ముచై=పవాసుకలచేనిండినై అకసము-తగ్ని అకాశము. పండువెన్నెల=పూర్ణచంద్రిక. తేలు-అప్పుపప్పు. లేము-రూ. లేము=రాత్రి. మేను=ఒకలు=శరీరము. మాటునుణగి=మయుఁగుపడు. ఆర్యా=పూజ్యుఁడా. ఆర్య-నానా. పార్వతి. పర్వత=తేజము. గోప్యము=వాఁచఁదగినది. మందభాగ్యుఁడనగు=తక్కువభాగ్యముగలవాఁడనగు. జేడికొలు=పార్థివ, కోలు=కొనుభాతువునకు భావార్థకరము. మహీనురుఁడు=బ్రాహ్మణుఁడు-పు్య. భూమికిదేవత. కొండొకపడి=కొంచెపుఁగాలము. ఎట్టకేలకున్-పు్య. కేలకున్ + కేలకున్-అమృతితము. మిత్రదర్శనము=న్నేహితునిఁజూచుట, లేక, సూర్యునిఁజూచుట. లేమి-ఉండుగా. వ్యతిరేకభావార్థకము. శోషిల్లవ=ఎండిన. ముఁపద్దము=మనస్సనెడు తామర. వికాసవంతము=విడుపునుబొందినది. (సూర్యునిఁ జూడఁగ జేపద్దములు విసింపుట లోకధర్మమే) అత్తులు=ఇష్టులు. లోకబాధపుఁడు=జనులకుఁజాట్టము, లేక, సూర్యుఁడు. దక్షిణాపథంబు=వింధ్యపర్వతము మొదలుకొని నేత్రపుఁజుఁగలదేశము.

శ్లో. 9. పారంగతుఁడు=దరిఁజేరినవాఁడు, అవఁగా పండితుఁడు. శేరుమోసినవాఁడు=కీర్తిఁజెందినవాఁడు. భట్టు-విద్వాంసుఁడును కవియునైనవాఁడు. నిరతఅన్నభ్ర

దాత=ఎల్లప్పుడు వన్ను మిక్కిలిగాఁ బెట్టువాఁడు. శంతననను-శృష్టి పఠమట.
 (అన్నముచెట్టి శృష్టిపఠమటకే యీమాటనువాడును) నింద్యకర్తములు=నిందింపఁద
 గినపఠములు. తవవి=శృష్టి. తెన్ను=నారి. అనపహర్వయితగు=నొంగిలింపరానిదగు.
 చతుః+వేదములు=చతుర్వేదములు=విషర్గమీద, తి, ధలు, చతుర్స్థంబులు, శ, ష,
 సలు తప్ప తక్కినవర్ణములు పరమగునపుడు లేవంబగు అధికమిందిరి=చదివినది. పుడ్డ
 గునములు=అటుకాస్త్రములు-తల్లము, వ్యాకరణము, ధర్మము, మిమాంస, వైద్యము,
 జ్యోతిషము. చతుః+పక్షి=చతుష్పక్షి=అరునదివాలగు. అలవలు మిఁకొంటి=అభ్యాస
 పఠముమిఁకొంటిని. అక్క జపడి=అశ్వర్యపడి-పుణ్య. అక్కజము+పడి. అదికేమగుడు-ఇతర
 యు యిష్టుంపాన్ము. వేయిరలలు రెండువేలనాలుకలగలవాఁడు. గొప్పవాఁగ్ధిరణిగతవాఁ
 డనియు ఛందశ్శాస్త్రము రచించినవాఁడనియుఁ జెప్పుదురు. చతుః+ముఖుఁడు=చ
 తుర్ముఖుఁడు=బ్రహ్మ. విద్యాధి-పుణ్య. విద్యుఃకుస్థానమైనవాఁడు. దిగ్దంతులు=దిక్కుల
 యందుండు ఏనుగులు-ఆది, విరావరిము, పుండరీకము, వామనము, కుమాదము, గుప్ర
 తీకము, సార్వభౌమము, అంజనము, పుష్పకంఠము. పరితాపాదియంకరుఁడు=ఎదురుగ
 వాదించువానికి భయముకలుగఁజేయువాఁడు అత్తకొడతీకపులుగ-విష్ణుని వాణిజ్యము
 నుండి బ్రహ్మదేవుఁడుపుట్టెను. లక్ష్మీఃస్తువుభార్య. కాఁబట్టిబ్రహ్మ లక్ష్మీయొక్కవాడును.
 సరస్వతిబ్రహ్మకుభార్య. గమక లక్ష్మీఃసరస్వతులు అత్తకొడండు. లక్ష్మీ ధనముకాధిదేవత.
 సరస్వతి విద్యాధిదేవత. ధనవంతుఁడు విద్యావంతుఁడని యిది, విద్యావంతుఁడు ధనవం
 తుఁడగుట లోకములో గుర్తధము. అంగుచే గవులు లక్ష్మీసరస్వతులొకచో నుండ
 రని వర్ణించుదు. కర్ణాకర్ణిగన్=ఒక చెవినుండి నుఱియొక చెవి, అనఁగా, ఒకవినుండి
 నుఱియొకనికి, ఇట్లు బాహుబాహి, కచాకచి, దండాదండి మొదలవి. ఇడి=ఇచ్చి. వి
 ద్యాధిమలు=చదువేధనముగాఁగవారు. స్పర్థలు=పోటీలు. జీయంతి=పాఠముల
 గడపుట. ఎల్లలన్ కన్యా=పాలమేలనుగుఱించి.

పే. 10. పాఠశ్రులు=భేదములు. కేపరి-నానా. సింహము, పొన్న తెట్టు. తిరి
 క్క-తిరుగుశబ్దముకు పక్షివిధక్తి ఏకనిదనము. వైద్యుఁకున్=విద్యుదేశపు జనులకు.
 కిమక-రూ. కిన్, కింక=కొపము. చంద్రులము=కక్షింపఁదగినవారిము. యథారాజాతి
 భాషజా=రాజెటులో జనులట్లు. విశ్వపవీరు=సర్వవగినవారు. కూటములు=కూడి
 కలు, చలగాటములు=కల్లయాటలు. పోరాములు=స్నేహములు-ఇదిపోవచ్చుఅను క్రి
 యనుండికి లగినవ్యతిరేక భావార్థకరూపము. సాములు=వ్యాయామములు. సాము-నానా

శగము. నెయ్యములు-రప్ప. నేమములు. వియ్యములు=వైవాహికసంబంధములు. తన
వివశ్యరములు=నిమిషములలో మిక్కిలివశించుచి. చిగ్గియింకలులు=చాలకాలమునీర
ముగా నుండునది. చందలములు=మిక్కిలికదలుచి. కోడెత్రాచులు అల్లుడయిన
మండున్న త్రాచుపాములవలె. దర్శనీయములు=చూడదగినవి. అంతరంగములు=మన
ములు. విషయములు=విషయ కథారములైవ. పుష్పమునుమారంబులు=పువ్వుల
వలె గోమలములైనవి. దయాపుష్పములు=దయను నెకవాసలు. బిట్టలు=కిక్కిమైవ
కోపము. పిట్టపిట్టలు=నివారములు. (రాజసేననుగూర్చి, అదికాళహస్తీశ్వరశతక
ము) లో నుంచినపద్యములుగలవు. వానింజదువనగును. దానిలో

॥ కా॥ రాజు మత్తులువారి సేవరక-పాత్రములు వారిచ్చనం
భోజాక్షి చతురంతయానకుగీ-భూహలలాత్తనృధా
బిజుత్తు తదపేక్షచాలు పరిత్య-పింకెందిరిక మోక్షుల
క్షీ జాగ్రత్తరిదానుమిచ్చు దయతో-అదికాళహస్తీశ్వరా " మె॥

పద్యములు ముఖ్యములు.) అవలంబకుడు=అశ్రీయించినవాడు. వాస్తీ=లేదు.
కక్కుతీరి=లోభము. భూలోకమారే=భూలోకమునకు దల్లి. రాజతీము-భావాగ్రక
మందు, తీకము, తనము, అ మె॥ " పరిత్యములు చేర్చబడును. పాత్రపేయములు
=పురుషునిచే జేయబడినవి-భగవంతుఁడే జేయబడినవికావనుట. పశ్చిమదినువాన్
లు-వశిష్టుడు, కళ్యాణుడు, అత్రి, భరద్వాజు, విశ్వామిత్రుడు, గౌతముడు,
జమదగ్ని. గోమాంసభక్షకులు=అపుమాంసమును దినువారు. విశ్వసనీయములు=నమ్మ
దగినవి. పరమభాగవతోత్తములు=కృష్ణులై భగవద్భక్తులు-వారు పద్మాద, వారప,
పరాశర, పుండరీక, వ్యాస, అంబరీష, శుక, శాంక, భీష్మ, దాల్భ్యు, రుక్మాంగద, అ
ర్జున, వశిష్ట, విభీషణులు. కలిపభావము=కలియగములై మహిమ. యుగము
లుశాల్మ-కృత, త్రేత, ద్వాపర, కలియుగములు. శత్రుశివీలివారే వికలముఅగు
ట=నష్టబడినదగుట. ఉత్తరీయము=పైననేసికొనుట. నిజం=తెలుచుచా-తుము
వార్ధకము. అభ్యుదయము=కుభములుగట. అశ్రమ అవరణీయము=తప్పక చే
యదగినది. పారివిశ్వము=మైనంతపు-ఇది, పరవిక " అనుదాని తద్ధితరూపము. తింతా
ముడి=కోరినకోరికలనిచ్చెడు దేవముడి.

నాల్గవ ప్రకరణము.

చే 12. అంతః + కోశము = అంతఃకోశము = లోపలి దుఃఖము. బాహ్య + ఉపరా
రములు = బాహ్యోచ్ఛారములు = చెయ్యరానివి. వెళ్ళుట, వెళ్ళుట, వెళ్ళుట + వెళ్ళుటకుంధ
వృద్ధి = కదలబోయేగురిపించునట్లు క్షయించునట్లు. దుఃఖమునందున్నదము = భేదము నెఱుంగు
చేత మిక్కిలి కాల్చబడినది. కృపారసశీలములు = దయయు నెడు రసముచేత జల్లఁగాఁ
జేయబడినది. ఆత్మలపదనములే = స్నేహితునిమాటలే. చంద్రాకరస్పర్శనంబున = చంద్రుని
కిరణములయొక్క తాఁకుడులన. కిరణము-వానా. ఆయి, ఏమఁగుతొండము, కప్పము.
కిరణము. ఉచంతము = చుట్టఁజేయు. తొలఁది = తక్కువ. కాంక్షితంతరము = మఱియొక
కారణము, ఇట్లు గాగ్రహంతరము మొ॥ నది. తుగాగ్రము = చెడుగాగ్రము, అనఁగా
బాహ్యజాదులులేనియూ. లేజము = మాడరానికాగి. నిగురు-రూ. నిగురు = కట్టె
నివ్వమిఁది భక్తము. నుమిత్తుండవు = మంచి స్నేహితుండవు వెలియుచున్న = వెల్లడిచే
యిన. చతురంగము-రూ. చదరంగము-రథములు, గజములు, తురగములు, పదాతులు
గలది. అన్యోన్యము = ఒకరియొక్క.

చే 13. లోకజ్ఞానము = ప్రపంచజ్ఞానముగలవాఁడు. వేదజ్ఞుఁడు = వేదములయొక్క
తెలివితనివాఁడు. కుక్కురి-కుక్కలకు రాక్షసులగుట. ఇందు గొప్పనీతికాస్త్రీశత్రు,
రాజనీతినిఁజెలుపుచు నితఁడొక యుద్ధవిధమున రచించినవాఁడు. ఉత్కంఠము =
గొప్పపాత్రము. అమూలకముగలవాఁడు = మొదలును-ది తుదిఁజుకు. పగతురు-రూ. పగ
లు-వ. వ. పగతుఁడు = శత్రువు. సందియంపడు-వృద్ధి. సందియము + పడు-పద్యదులు
పరమగువత్తుడు ప్రథమాదిభక్తి మునిర్లక్ష్యమునకు వైకల్పముగా లోపమును, తొన్నియొ
డలఁబూర్ణానుభవరంగాలుగును. విభ్రాంతి = బాహ్యశ్రేష్ఠతా-సింహ, కా
ర్ము, కాగ, తులక, వృషభ, కుంజర మొ॥ నది శ్రేష్ఠవాచకములను చెలికారము =
తెలియ = స్నేహము, కరతలములము = అరచేదిలోని యునికాయ, అనఁగా, స్పృహ
గా. వికారదుఁడు = మిక్కిలి తెలివినవాఁడు. కోశభూతిము = దుఃఖముతో నిండినది.
దీపకమును = కాంతిని. భరణిండు-భంతుఁడను ప్రసిద్ధరాజపుత్రముఁడైన
లేకము, ఇందియా. ప్రకృతిము = మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైంది-గితి superlative deg-
ree, తర comparative degree. జీవాములు ఒకరినొకరు = నీతియుట. తెల్పుటవిద
లు = దేవతాస్త్రీలు-వృద్ధి. వెల్పు + ఉచితము-కర్మధారయంబున ఉకారంతదములను

అమృతరసగునభుజు టుగాగమంబగు. నందనవనము-ఇంద్రలోకమైన శ్వర్గమునందలి
దేవతల యుగాన్వయము. కాశీరము-నానా. కుంభమపువ్వు, మెట్టతామరదుంప.

పే. 14. స్మింతలు=నదులు. కామధేనువు=గమత్తొరికఁబడినచెడు గోవు. కల్ప
వృక్షములు-మందారము, పారిజాతము, హరిచందనము, సంతానము, కల్పము. అమరా
పురంబు-ఇంద్రునికిరాజధాని. విషయంబునకున్=తేజమునకు. కీర్తిశేషుఁడుఅయ్యెన్=
యాశస్సుచూతము మిగిల్చినవాఁడయ్యెను, అనఁగా చనిపోయెను. పరోక్షమానన్=వెను
కవిరు. సుమత్యుగ. జెప్పుఁడు-విరు, కనిష్ఠుఁడు. గద్దెరూ. గద్దియ=సింహాసనము. పిశ్చ
సమాజ్ఞేష్టః=అన్న గాను తిండికి సమానుఁడు. లోకోక్తి-పుష్ట. లోక + ఉక్తి = జనల
మాట. గారవు=పీయమైన. ఉక్తి-రూ. ఉనికి-ఉండుధా. కృపంతము. స్వయంభరము
=శ్రీ తనంతటతానే భర్త నుండియొడు పెండ్లి. పుంర్తి లైన్ = యడ చెను. మేవిజగి=
శరీరకాంతి. సోయగము=అందము. నలపులు=కోరికలు-నానా. పరిమిగములు. ఎల
నాఁగ=యావనముగలయాఁడుది. పాణిగ్రహణము=చేయించిబట్టికొనుట, అనఁగా, పెం
డ్లియాడుట. బోటి=ప్రఁడుది. అని-ప్ర. అజ్ఞ. నెలఁది-రూ. నెలఁత=శ్రీ. నెలవు=
స్థానము. తమ్ములు=నెనుకలుట్టినవారు, లేక, తామరపూవులు. వికాసముగలిగి విలసిల్లు
నప్పుడు=సంతోషముఖములగలిగి పుకావించుచువుడు, లేక, విడిచిపక్కావించునపుడు.
రాజా=పుడమితోఁడు, లేక, చంగ్రిఁడు. మాపోపమి=మాచి సహింపకుండుట-పుష్ట.
చూపు + ఓపమి. (తమ్ములు .. కుమరగు ఈవాక్యములందుఁ జంద్రపరముగను, భూభర్త
పరముగనుకల రెండర్థములను బాసగా గ్రహించునది.) చెవినిట్లుగట్టుకొనిపోయె=మిక్కి
లి సమీపముననుండి కలహించు.

పే. 15. చారపు=భేదము. దోహదముచేసి=ఎరువుజేసి. దోహదము-నానా
జేరినట్లు. రవులు-రూ. రగులు, రాలు=మంచు. సమిధలు=కట్టలు. కీలు=ఉపాయము.
వాతదెట్టిసట్లు=జోట దెట్టిసట్లు (వాత ' అనునది కాలుపు అనునర్థముతో వాడుదురని
కాని యాచార్యమునకు సత్కవి ప్రయోగముగానరాదు.) వాతన్-వాతాశ్చయముయొక్క
సప్తమివీకవచనము. పోష-తృప్తి పోష=తేల్పుకల్తె. అదను=సమయము. విధిలన్=
పెంపొందునట్లు. గాదిలి=పీయమైన. గారాము, గారాలము, గారాలు-ఇది సమాచార
ములుగలవి. అలన=శ్రీ. జగల్ మోహనకాంతగు=లోకమును మోహింపఁజేయు నా
కృతిఁ అతియగు. మదనుఁడు=మత్తుఁడు. అల్లారిముద్దు=మిక్కిలిమనోజ్ఞము-ఇట్టితే

“అల్లారుబెల్లము.” మక్కువ మెయి = ప్రియతో. కడ తేర్పన్ = సంపదగా. మొరకులు = మూర్ఖులు. సంకల్పము = ఎన్నిక. దినదిగ ప్రియతములు = సోదాసోజు పెరిగింపజేయునవి. వికకంఠముగన్ = ఒకటి కంఠధ్వనితో. ప్రియము = కారణము లేకయేలిగి లోకమునందలరట వ్యాపించినమాట. తాళము వేయుట-తోడబలుకుటయనెట.

శ్లో. 16. ఉగురులన్ = పాగిణములను. భ్రాశ్రవాన్మయము = సహోదకప్రేమ. తీగ నది అదిగ = చనిపోయినది మొదలు. మాళ = కూర్మిడుడు. కడుపుచించిక గాల్గి పైబడు కొ-తనముఖ్యబంధువులకు హానిగాని యపకారముగాని చేయదలచిన దాఃఫలితము తానే యనుభవించువచ్చునని చెప్పటకీసామెత నుపయోగించును. అప్రగిష్ట = దుర్భక్తిగను. కడుపులోఁబెట్టకొని = మిక్కిలి రహస్యముగానుంచి. వేగఁజాల = పరిరిపించు తేనె. ఉంటు-రూ. ఉండుట-ఉండుధా-భావార్థము. దుర్భక్తిపాఖ్యానము-వ్య. దుర్ + యశము + పాలు + చేయి.

అయిదవప్రకరణము

నరుఁడు = మనుష్యుడు-నానా. అర్జునుఁడు. కూపులు = రాక్షసులు. యామములు = జాతులు. బారచోరులు = వ్యభిచారులు దొంగలును. నికాతరులు-వృత్తి. రాత్రియందొదిరుగువాడు. కాలపురుషుఁడు = కాలము నెడి మగవాఁడు. కొమ్మకొ- కొదికూయట యందగు ధ్వజము కరణము.

శ్లో. 17. రతిపి వెన్నలలు = కొత్త వెన్నలలు. కాలయాపనము = కాలముగడపుట అలక్కాట్ అన్యుతమ్ విమం = జాగువలన జాళుమంది రిప్పించువదార్థము చావును గలిగించు వస్తువునను, అనగా, జాగువలన మంచి చెడుగగును. విమం + అని = కన్నుని-అను కరణము పరంబగునపుడు అహమాదిగర్హముల మకారమునకు ద్విగ్విము నైతికముగానగును. బాధులు = పండితులు-నానా. వేలపులు. అర్థ్య = అర్థ్య. కనులుగిప్పి = మోసముచేసి. గంగిగోవు = పూజ్యమైనవారు. అనివార్యము = అడ్డగింపరానిది. చింతలకాగ్ని తదిత్తుఁడు వి = దుఃఖముచేరి గ్రమ్ముకొనఁబడిన మనస్సుగలవాఁడై. భావిస్థితి = భవిష్యత్కావత్. తలపోర-తలపోయిధా. కృపంకము. దురపిల్లుట = కోకించుట. భయశో

వివృతము = కలపుచేతను దుఃఖముచేతను స్వాధీనతతోను ముగియవలయును.
 భావ్యతకులత స్వీకరణము = కన్నీటిచేత జెవరునట్లు చేయఁబడిన కన్నులుగలదియై. అన
 లోకింది = చూచి, ఇట్లు ఆలోకించి, విలోకించి మొ॥ నది. అగర్భకీమలకుండముల
 యి = కడుపులోఁబడినదిమొదలు సంపదగలవాడనై. అభిమానధనుడనుటయి = స్వ
 గౌరవమే విత్తముగాఁగలవాడనై. అవ్వారిగాన్ = అపరిమితముగా. అవ్వారి-యా.
 అచాళి.

పే. 18. పట్టెడు-వృత్తిపట్టిలి + ఎడు-పరిమాణార్థకమైనఎడు వర్ణకము పరం
 బగునపుడు సమస్త ప్రాణములకు సంధివిత్తము. దోసిలి, పటిలి మొ॥ కల్పములందు వివర్ణ
 మునకు లోపమును నిర్ణయముగానగును. లావణ్యవలి = మార్జయములలోనుండి కాంతివంటి
 కాంతిగలది. సంప్రాప్త యాచనయై = రట్టిస్థించిన పడుదుఁదనముకలదియై. తుట్టకుడు-
 వృత్తి. తుదకు + తుదకు. పంచకుఁజేరుట = అశ్రీయించుట. ప్రతిక్రియలు = మామనీతలం.
 కర్తవ్యము = చేయఁదగినవని. శయ్యాశ్రయము = పాశ్చాత్యప్రదేశము. శిరపానహించి =
 గౌరవముతో స్వీకరించి-శిరమునంగములలో నెల్లనుత్తమమైనదియు, దానధరించుటయున
 గౌరవముఁగనవలయునుగనగాన నియ్యమునచ్చెను. సన్నాహము = ప్రయత్నము.
 చేసి-శృతియార్థకమైన యవ్యయము. కలిపయ = కొన్ని. గంభీరభావములు = లోఁతైన
 యుద్దేశములు. లోలోపల-వృత్తి. లోపల + లోపల. లేవడ = పైకిదుఃఖపడక-ఈయ ర్థ
 మిచ్చింతములందు వాడుకలోనున్నది. కాని యిట్టియర్థమునకు గొప్పకత్తల ప్రయోగ
 ములుండినటులదోచదు. “బేలుపడు” అన మోసపోవు అను వర్ణమందుమాత్రము
 ప్రయోగములున్నవి. కత్తివాలు = కత్తి దెబ్బ. కత్తివాలువేసిన నెరురులేక-కారీరకాస్త్ర
 ప్రకారములజ్జ, భయము, జాగుప్పు మొ॥ విచిత్రమునపుడు మొగమునందలిరక్తము స్ఫా
 వమువడిచిపోవుననియుఁ దెల్లఁదనము (Blush) గలుగుననియు నెఱుంగునది. అంత
 స్తాపము-వృత్తి. అంతి + తాపము = లోపలివేడిమి. అంతములన్ = మేవలను. తడవులం
 బట్టి = చాలకాలమునుండి. వావిడిచి = నోరుతెరిచి. అమాత్యులు = మంత్రిలు. దంపవా
 ధులు = సేనానాయకులు. నియోగములు = నియోగములు (అజ్ఞులు) కలవారు, అనగా,
 ఒకరి యజ్ఞకులోఁబడి యుద్వోగములుచేయువాడు-ఇట్టి యుద్వోగములు సలుపువా
 రు వేదముచదివెడు వైదికులనుండి భిన్నవ్యాపారములై యుండుటచే బ్రాహ్మణులలో
 నీరెండుతెగలును గలిగినవి.

పే. 19. అభిసంబంధిరి = నటిందిరి, అరసంబులు = రథములు. బోగ్గసము = ధనము

గారము. మొదమచ్చల ధౌదార్యమును నిక్కిలిమెచ్చుటయొక్క యతిశయమును మొదమచ్చ-లేత. మెచ్చు + మెచ్చు. పొక్కుట = వ్యాపించుట. కలంబు = పక్కలు-న. క కలను, కలకు. వైచిత్ర్యము = రంగులేకపోవుట, అనగా, తెల్లఁబోవుట. ఎక్కువయ. లగ్న అక్కసు = కొపము. పవలు-యా. పగలు యశశకాములు = కీర్తిని గోరువారు రంపక = రాజులయొక్క విరోధము.

శ్లో. 20 పాపదులు అనక = అజ్ఞులనియించక. అనక = అనుభా. వ్యతిరేక క్షాన్ధకము. అవియుంట్లు = పగులునట్లు. తొల్లి .. గడతేర్చినకథలు-అశ్వత్థామ ద్రోణుని పుత్రుని ద్రాక్షి పోదరుడైన దృష్టద్యుమ్నుఁడెప్పు సన్యాసము చేసియున్న ద్రోణాచార్యుని గొంతుకఁగొనెను. తంకినట్లు ఘోరముగాఁ జంపినంగులకును, భీముఁడు దుర్యోధనుని గవాయద్గుఱులో నక్కమముగాఁ దొడలు విటుగఁగొట్టి చంపినందులకును, అశ్వత్థామ మిక్కిలికొప్పించి కేవునిఁగూర్చి తపముఁజేసి, యతనియనుగ్రహమువలన దివ్యమైన ఖడ్గ మొకటి సంపాదించి యదిచేరియూని జయోత్సాహులై హాయిగా నిద్రాసుఖమునుభవించుచున్న పాండవవీరులపై బడి, మొదట తన తిండిసఁజుపిన పుష్టద్యుమ్నునిఁ జిక్కి వధంబొనరించి, తిరువార కిలిండి మొదలగు పాంచాలురనుజంపి, పిమ్మట ద్రాక్షిపుత్రులైన యేవురుపవాదపుత్రులను గరిపొగింబులుగఁజేసెను ఉపపాండవులు-ప్రగివిందుర్చుడు, శ్రుతిసాముఁడు, శతానీకుఁడు, శ్రుతిసేనుఁడు, శ్రుతికిరీర్తి శస్త్రుఁడు = బాణము. విమగ్నులు = విసమును, నిప్పును. సకళిరిముగన్ = భార్యనో. సంతానము-నానా. సంతరి, కల్పవృక్షములలోజొకటి. భూతిబలి = పొగింబులకుఁగానుక. కాస్త్రాధ్యయనము = కాస్త్రములఁజరువుట. సహపాకులు = కూడఁజగవువాగు. వాత్సల్యము = కుమారునియందలి ప్రేమ. జేగు = రాజ్యసమాచారము. నానా ఉదయము, చారుఁడు. ధర్మరాజు = వీరిని నడుపురాజు. రామరాజ్యము-రామునికాలములో దేశము నుభిక్షముగనుండెను. బాల్య మరదాద్యర్థములులేవు. అంగుచే జనులు కడుపులోనిచల్ల కదలకుండనండి నుఖము ననుభవించిరి. గనుక రామరాజ్యము మేలై రాజ్యుని యధిమనచ్చె. ప్రసన్నముఖుఁడు = సంతోషితుల ముఖముగలవాఁడు బెట్టు = పెద్దపులి. హృదయము బెట్టులి-అనగా, మనస్సు పెద్దపులివలె భయంకరమైంది. నోరుగామదిలు, తే నెకుండ-మూలంపుగ నుండెననుట. విషపుంజము = విషములపోగు.

శ్లో. 21 కీటునిండులు = పక్షి మైనగుండలు. కృపారసగర్భితములు = దయయుకడుకయుతోనఁగలవి. అపాయనంధ్యము = హానిచేఁజక్కుగా భరింపఁబడినది. ఇయ్యోకాన =

నమ్మించు = పరిత్యాగము = చక్కగారక్షించువాడవు. తమ్ముడు = అనుజులకు, లేక, పద్మములకు. రాజు = పుడమి తోడు, లేక, చంద్రుడు. ఏ కాకి = ఒంటి. పులుగులు = పక్షులు. మక్కలగుమి = నక్షత్రములగుంపు. మక్కలు = పక్షి. కుక్కములు. నెలకొను = నిలిపివేయు. ప్రహస్తహస్తయుడయ్యెన్ = మిక్కిలి సంతోషించిన మనస్సు కలవాడయ్యెను.

అరవ్యోకరణము

పొడుపుగొండ = ఉదయపర్వతము-తూర్పున సూర్యుడువయించుటకొక పర్వతమును పడమర నన్నమించుటకొక పర్వతమునుగలవని పురాణాదులలో నర్థించుదురు. ఇంద్రగిరిమును = ఇంద్రునిగిరి. మాణిక్యేటరుగు-పుష్టి మాణిక్యము + అరుగు-కర్త ధారయించు మువ్వారాంపదములకు బుచ్చులగు. ఉకారాంతపదములకు అచ్చుపరమగువపుడు. టుగాగి మంటగు.

శ్లో. ౧౧. ఈశ్వరమహిమ అతిశయములు = భగవంతుని గొప్పప్రభావములు. అనానదక = తుదియనెడ. జాగరణ = రాత్రి మేలుకొనియుండుట-వికృ. జాగరణ. కాల్పకృత్యములు = కలిగిన కాలములందు జేయవలసినపనులు. చంద్రధావనాదులు. సంపర్కము = చేరిక. అనుమానములు = ఆచారములు. నిర్వర్తింపక = నెఱవేర్చక. దోషప్రపహరణము = దోషములను బోగొట్టునది. ప్రాశస్త్యము = పాపపరిహారముచేసెడు కర్మము. అఘమగ్నప్రాప్తము = అగ్నిపాపములను బోగొట్టెడు మంత్రముతోఁగూడిన స్నానము. ఆర్చ్యప్రదానము = చేతులకొనికై నీరునదిలుట. ఇసుకతోలింగముజేసి-పూర్వము మైరముఁడు శివలింగమును బ్రతిష్ఠించెనుడనిచి హనుమంతుని లింగముఁడెచ్చుటకై కాకిఁబంపెనట. ఏర్పడి. మహార్తముకు లింగము తేలవనందున నీరయిసుకతోలింగముజేసి స్నానముజేసెనట. అప్పటినుండియునీరీతి నిసుకతోఁగాని తేక, బంకముంటోఁగాని శివలింగమునుజేసి దానిని బ్రతిష్ఠింపమర్పించుట వాడుకలోనికవచ్చినట్లుతోఁచుచున్నది. పాత్తినిమునుజేసికొని = మన్ననతోఁజేయబడిన లింగమునకుఁబూజచేసి. కాకుమారుడు = రాచపడుచువాడు. అవస్థాభేదము = స్థితియొక్క మార్పు. విడియాకులు

= విడిచియుండుటలు, లేక, తెగతెంపులు-ఒకగొప్పకవి " ఒడియేకులు " అనవాడియు వ్వాడు. అతని యభిప్రాయమునుబట్టి " స్వర్గమునకుఁబోయిన నొడియేకులేనా " యన " కులొకములొకఁడొకప్పుడేకలొడుకుకొనుట మొదలగు నీచపుఁబనులచేయుట తటస్థింపవచ్చునుగాని, సమస్తసౌఖ్యముల కాలవాలమైన స్వర్గమునకేగి వా యొడిలో " నేకులేనా " యని, ఇచ్చట-స్వర్గమునంటి సౌఖ్యదమైన స్థలమునకుఁబోయినప్పటికీ విడుదలలు తెగతెంపులేనా-యని యర్థము. బహిష్కరింపఁబడిన= వెలిచేయఁబడిన. సాయము-పట్నము. సాహాయము.

శ్లో. 23. గుట్టునుట్టు=మర్త్యపుణ్యదీక్షము-కష్టములుగడుము=కష్టములు పొందు. గోరుచుట్టుపైగోకిటిసోటు=కష్టముమీఁద మఱియొకకష్టమువచ్చుట. వెతలు-తెచ్చి. కృత్యధలు. కామకౌగిలములు-కామము, కౌగిలము, లోభము, మోహము, మదము, మోహము-మీనికి నశింపజేయుములనిపేగు. మఱీరంబి=గుడినె. తనివి=స్థితి-యా. తిన్వి. తేకు. మీరిన=స్వశక్తి నతిక్రమించు. ఎగు=కీడు-కరు. లగు. వెండియొ=పిచ్చుట. బారి=బాధ. కొలుచిచేగని తలగోకిటనుట=స్వయముగా వాశనముచెచ్చుకొనుట. బెత్తెను-పుష్ప. బెత్తిలి+ఎఁడు. దేవయాత్య=కరీరమును గడపుట, అనఁగా, కాలముగడుపుట. తెప్ప=తొడుటకుపయోగించెడు కొయ్య. పాడనుఁదగిన=త్రుట్టఁదగిన. చార్వాపర్యంబులు= వెనుకముందులు. పురుషార్థము=పురుషప్రయోజనము-అవివాలగు. ధర్మము, ఆర్థము, కామము, మోక్షము. కృపాఅగ్రహణై=వెలువేటినకొరింపఁగలవాఁడనె.

శ్లో. 24. గండ్లగొడ్డలి=పెద్దగొడ్డలి. మాఁకటివేళ్ళలోన్=ప్రధానమైనవేళ్ళలో తళ రక్తమునన్=అనెత్తురుచేరి. తర్పణము=తృప్తి. స్వీకరించిన=తృప్తికొనిన. ఇరువది యొక్కవారు... పరకురాముఁడట్టు-పరకురాముఁడు జనుదగ్గి కొడుకు. కార్తవీర్యార్జునుఁడు జనుదగ్గి యొక్క మోక్షముధేనువు నెత్తుకొనిపోయెను. దానకోపించి పరకురాముఁడు కార్తవీర్యుని జంపెను. పిచ్చుట కార్తవీర్యునికొడుకులు జనుదగ్గిని నిధింపిరి. జనుదగ్గి నిధింపఁబడుటనివి యతినిభౌర్య లేదుక యిరువదియొక్కవారులుగ గుండెబాచుకొని యెచ్చెను. పరకురాముఁడు జనహాసనకౌగిలంబున కార్తవీర్య నూతుల హతులంతిసి తల్లి మయ్యెడువారులు తొమ్మిదిమీఁద బాచుకొని యెచ్చెనందులకు మయ్యెడువారులు తృప్తియులపై దండెల్లి గర్భములొకన్న పిండములయితముగా నందఱనుజంపి, యా పథమునలనఁబాటిన రక్తములోఁ బ్రవేశింపకుఁ దర్పణములిచ్చి కొంకొనినొకటి శిశుకొనెను. అంతరాములు=పెద్దంకులు. మున్నటికి-పుట్ట. మూడు+మాటికి. విలంబ

ము = దోహ, శేక్, సంశయము. ముహూర్తము = రెండుగడియల కాలము. కృషి = ప్రియ
త్వము. అమృతముగన్ = తిరుగులేదిగ. శుభప్రసాదముగ = మేలుతుగ లిగించుదిగ.
శేషపువ్వు = మోసము చేయు. పొందుండి = మునుగుపడి నిట్లుకొనియుండి. పోతు
టిగ-వ్రు. పోతు + ఈగ = మగయీగ. కాలచారణము = జూను.

పదనామకరణము.

శ్లో. 25. అద్వైత-వ్రు. అ + వీటన్ = అపట్లనుండు. ఆద్యలు = పెద్దలు. నిరుప
మానవైభవములు = సాటి లేనిభోగములు. శంకరుడు = శివుడు-వ్రు. సుఖమును లుగజే
యవాడు. దింబరుడు-వ్రు. దిక్ + అంబరుడు = ఆకాశమేబట్టగాఁగలవాడు, అ
వఁగా, బట్టలేనివాడు. శివుడు సర్వపరిత్యాగియు జీవంతియుఁడునుగనుక య
తనికి బట్టలేను. భిక్షుటనము = బిచ్చమెత్తుట. మానసివృత్తి సాత్వికజేసికొని-శివునివా
హసముయమున బ్రహ్మముక యపరాధముసలపఁగా శివుడుచూచి కొపించి వానియెను
తలలలో నొకదానిని నతీకను. ఈబ్రహ్మచర్యాసాపంఘము బోగొట్టుకొనుటకు బ్ర
హ్మపాలమును సాత్వికజేసికొనవలసివచ్చెను. అలితో = భార్యతో. విదేశములపాలై
= పరదేశములందుఁదిగువాఁడై నిలయుమై = స్థానమై. ఎన్నో = గణన = పేరు. మేము
లక్ = గోమాంసభక్షకులై సమస్తాచారములనువదిలి యన్యక్తముగా నుటలాడుచు వర్తిం
చువారలను. ప్రోక్షించి = నిలపి. ఏకధర్మముగన్ = ఒకగొడుగుక్రింద, అనఁగా
ఒక్కపరిపాలనక్రింద. ఆచంద్రితారత్నముగన్ = చంద్రితా, నక్షత్రములు, నూ
ర్యుడునున్నవని. శకము = ఒకరిపరిపాలనతో, జీవి సంవత్సరము. వెన్వ-శ్రు. నె
ల + శగ = నిందుకొనము. మంజులతవంతల్లు = మనోహరమైన సంగోషముచేయు. ఓట
లాడు = తేలు (ఓట = జుక్క) దానయమునందుఁ బోవించుటకై యుపయోగించున
ట్టి శబ్దము. దలపు = మోహము. గురుడు-వానా. లెంద్రి, ఉపాధ్యాయుడు, బ్రహ్
మర్షి. నాటకరాజము = దృశ్యప్రబంధములలో శ్రేష్ఠమైనది. విమతి = గొప్పపొగడ్త. ఆభి
జ్ఞానకావంతలము-ఇందలి కథాసంగ్రహము-విశ్వామిత్రుఁడను మేకనును శివంతలము
నుఁగూఁతురువుట్టెను. అమెను శమంతములు పెంచుటచే శమంతలముని పేరుట్టిరి. అ

మెత్తించగలదులచే ? సన్నిపంపబడి యొకకొలనియొద్దన నుంచబడగా, కబ్బుడను టుపిమంచి యామెనుదీసిపెంచెను. ఆమెపెరిగి యాననగియొయుండగా, వాస్తీనా పురాధీశుడైన నువ్వంతుడు శేటకై యామెయొందుననునకువచ్చెను. ఆయనయొక కులకన్యోన్యమోహముకలుగగా వారు గాంధ్యోధిని వివాహమాడిరి. కారలకు భరతుడను పుత్రుగడుగుటై. శకుంతల వివాహోంతరముచాలకాలము కబ్బుంబు నేయుండి పిమ్మట తండ్రిమనుమరిమీఁద భర్తచిద్దకుఁజోయెను. తండ్రి కుఁతునర్తవారింటికిఁ బంపునపుడుపడి ఖేదము వాటకములోఁజక్కగా వర్ణింపబడెను) భర్త మొదటవామెను దన పట్టనకుఁగొని గాంధ్యోధినిక బాగుగాజోధింపి, పిమ్మట వాకాకవాణివాక్యములు విని యామెనుజేకొని కుమారుని యుపరాజునగా నొనరించెను. అటుపూర్వదే కారవులకు మూలపురుషుడు, కాలిదాసు-ఇతఁడు విక్రమార్కుని కాలములోనున్నవని. ఇతఁడు కాలియనుగ్రహముచే గరిత్యముచేయుచుండిటుల వదంగిగలదు. విక్రమార్కువాస్తాననుందలి నవరత్నములలో నిలిఁదొకఁడు. ఇతఁడు మంచియొపమానము లుపయోగించుటకుఁ బ్రసిద్ధి. ఇతఁడు కాకుంతలము, మాళవికాగ్ని మిత్రము, విక్రమార్కుని మును వాటకములను రచియించెను. పాణిని-సంస్కృతవాక్యకరణకర్త. సరస్వతీదేశమున జన్మించినట్లు తెలియుచున్నది. ఇతఁడుచేసిన వ్యాకరణము సంస్కృతభాషకాధారము. పఠంబలి ఇతఁడు పాణినివాగ్నిసంస్కృతకరణమునకు భాష్యమువాగ్నినెను. ఇతఁడు యోగకాస్త్రప్రసక్తకుఁడు. ఇతని వాదకేసు యవతారననియుఁ జెప్పెను. ఇతఁడెనిమిదవ శతాబ్దమువాఁడని తోచుచున్నది. భాష్యము=సూత్రీవాగ్నిగ్రంథము. పూరించి=పూర్తిచేసి. గీర్వాణ=దీపభాష. వార్తికములక్ =చెప్పఁదగినవి,సెప్పదగినవి, చెడ్డవియగునర్థములను స్పష్టముగాఁ దెలుపు గ్రంథము. పరరుచి-ఇతనికిమతయొక్కఁడు కాతాగ్నియనుఁడు. ఇతఁడొకటుపి. ఇతఁడు పఠంబలికిఁదలువార రెండువందలయొండ్ల కాలమున నుండెనని చెప్పెను. ఈపేరుగలవాఁడే మతయొకమునిగలఁడందును. అతఁడు విక్రమార్కునియొప్పుయట. పాశ్చాత్యభాషకు వ్యాకరణముచేసెనట. పారము=పిద్దు.

చే 26 వివాహమిహియఁడు-ఒకజ్యోత్సుకుడు. ఇతఁడు 1400 సంవత్సరములకు ముందుండిట్లు తెలియచిచ్చుచున్నది. ఇతఁడు గ్రహణములు చంగ్రహివృద్ధి క్షీణతలును దెలుపునట్టి బృహస్పతిహియను మతయొకగ్రంథమునాడ రచియించెను. విక్రమార్కుని యాస్తాననుందలి నవరత్నములలో నిలిఁదొకఁడు (విక్రమార్కుని యాస్తానపండిత గ్రంథముల-ధ్వంతరి, క్షుపఃకుడు, అమరసింహుడు, శంకుపు, చేతాకుడు, భట్టి,

భూటకర్తయందు, కాలివాను, వరాహమిహరుడు) సంస్కృతపదపారిభాషము=గీర్వాణ
 భూమిలకుఁగల్గవచ్చునుమంటిది. మృతజీవుడు=చచ్చియు బ్రతికియున్నవాడు. ఆ
 ముంపిఁజూడు=విక్రియార్థమైనదనిపద్ధతున్న నారక్షులులలో నొకఁడట. ఇతఁడు జైనిశం
 డితుడు. అక్షసుఁడు=ఇతఁడు కనుగొనఁడుకు. సర్పము. ఇతఁడే పరీక్షుత్తునుగఱచి చం
 పెను. తక్షకుఁ ..చేసినధన్వంతరి-పరీక్షుత్తు శమికునిమూలముచే సర్పగండముచేజమ్ము
 న్నట్లు శపింపఁబడి నున్నదనిసంధ్యమందొక గృహము నిర్మించుకొని పాత్రాపనిష్ఠుడై
 శుమని. అన భాగవతకథనువినుచుండెను. అక్షకుఁడు రాజానుగఱచుటకై వచ్చుచుండె
 ను ధన్వంతరియను నేవనైర్దుడు పరీక్షుత్తునకు వైద్యముచేయుటకై వచ్చుచుండెను.
 ఇద్దఱును కాలిలోఁదారనిల్లిరి. ఎందులకొక్కడికి వెళ్ళుచున్నావని యుండొనలు ప్రి
 త్తింబుకొనిరి. ధన్వంతరిపరీక్షుత్తునకు వైద్యము చేయునని తక్షకుఁడెఱిగి వానిసా
 మర్థముఁ జేరి యొక పుష్పఫలసహితమైనపుట్టును గఱచి దానిని భస్మముఁజే
 సి ధన్వంతరిని వర్తించి బ్రతికింపునునను. అసాధారణవైద్యప్రజ్ఞగల ధన్వంతరి యావృ
 త్తము ల్లిట్లుగఁచెనట. తక్షకుఁడు ధన్వంతరిలంచుచున్న వెనుకఁబయిపివేసెనట.
 భస్మపటలము=బూడిదపోపు, మఘాషితరత్నచరి=మంచిమాటలను మఱులవనున. భ
 ర్తృవారి ఇతఁడు చంద్రశర్మయను బ్రాహ్మణునికొడుకు. చంద్ర శర్మ బ్రహ్మ త్రితియ
 వైశ్య కూడ్ర బాతును నాలుగింటను నలుపురుకన్యకలను బెద్దయిడి బ్రాహ్మణ స్త్రీ
 యొను వారు. ఈ స్త్రీయందు విక్రియార్థమని వైశ్యస్త్రీయందు భట్టిని కూడ్ర
 విరితముఁ జేసెనట. ఇతఁడు కాలివాహనుని పుట్టుకకుయందు నూటముప్పది
 మైళ్ల దూరము నుజ్జయిని నేలెఱెట. ఇతఁడు మఘాషిత రత్నచరియనుగ్రామముగాక
 నాగార్జునము నాగార్జునగ్రామము, రాహులకావ్యమును రచించెను. చిన్నప్పటి
 నుండియు ముగ్ధుల తపస్వరులు మొ॥ వారు నేవచేయుటయన నీతినికై బ్రతిమొందు.
 ఇహిగాజ్యకాలముననొక పేదబాపఁడు భువనేశ్వరునును దేవునుపాసిచి ముసలితన
 మును చావును రాకుండజేయునట్టి పండ్లొకటిసంపాదించెను. కాని తాను దరిద్రుఁడు
 ను విరిగియునాటచే దానిని రాజునకొసఁగెను. రాజుతఁపియురాలైన యనంగనేర
 కిచ్చెను ఆమె తనకుఁబ్రియుండైన గుఱ్ఱపువారికేచ్చెను. వాఁడొకదానికి దానినిచ్చెను.
 అది తినియిచ్చుండైన గొల్లవానికి, అగొల్లవాడు అతిథులగున పేదయిత్రెడుదానికిని
 నిచ్చెనట. అది పేదతోనిండియున్న గంపలోఁదైవ నీలందుపెట్టుకుని యింటికఁబోవు
 చుండినట. అప్పుడురాజు పిఠారునక్కయనిదికిని యందలినిజముగఁగనుగొని స్త్రీలెంత
 క్రియముఁజూపినను నన్దుఁదగని నిశ్చయించి సంసారినుంగు విరక్తిగఁగి యాపండు

ను విక్రీయమునకుఁబెట్టి తాను తపోవనమునకుఁబోయి నుభూషిత రత్నాలనుఁ దనకు
 యెప్పుడును కోవిదులు = మిక్కిలి తెలిసినవారు. వృందయంగతులు = మనమునకిఁ బ్రేరి.
 జ్యోతిఃస్ఫులతే .. దీవగరమే అక్షయశరణులు, సనుభూరితలు మొ॥ నవి గ్రీవః చీ లను
 పట్టణమునండి లెక్కపెట్టుట అంగేయాదిభూగోళకాస్త్యుల కలవాఁడైట్టులు మన
 యిందేయాలోని జ్యోతిఃస్ఫులత ఉజ్జయుని నేగజితములందు మధ్యస్థానముగఁ దీసికొనిగి-
 లిలకము-వావా. శ్రేష్ఠము, ఒకచెట్టు. పుటభేదనమే = పట్టణమే. మేఘసంజతము-ది
 120 శ్లోకములకావ్యము. ఒకయత్తుఁడు తనప్రభువైన టచేరునకోదో యపరాధముచేయఁ
 గాఁ గుచేరుఁడు వాని నేఁదానిభార్యను విడిచి రామగిరియను పర్వతముమీఁదనుండు
 నట్లు శిక్షవిధించెను. అతఁడాపర్వతముమీఁద నరికట్టముతోఁ గాలక్షేపముచేయుచు
 పెరిమిది నెలలుగడపెను. అప్పుడాపాదమాసమందొకవాఁడు దట్టమైన మేఘములకనఁ
 బులగా నరిఁడు భార్యకై యున్నదావస్థలోనుండి మేఘములంకఁ దిరిగి „ఓమేఘరాజ
 మా ! నీవుకుచేరుని రాజభాగ్యమైన యలకాపురికిఁబోయి వాభార్యతో నాల్గుమాసముల
 లో పెచ్చుచున్నానని చెప్పిరిచ్చు”ని సందేశముంబంపెను. మేఘములకృతేతరు. అచెప్పు
 టలో నలకాపురికిదారియు, నచ్చలించెను. భార్యయొక్కయనస్థలు మొ॥ నవి చిక్కి-
 గాఁగని నర్థించివాఁడు. ఇందలిపురపర్గనమే యుజ్జయునీపురినునుజూచి వాఁడుఁబడిన
 దఁట. రాజశేఖరుఁడు-వావా. రాజులగోశ్రేష్ఠుఁడు, శివుఁడు సార్థకవాకుఁడేయుఁడు
 = అర్థముతోఁగూడిన పేరుగలవాఁడు. అతిశయోక్తి-సంబంధములేకపోయినను సంబంధ
 మున్నట్లుచెప్పట. ఇదియొకయలంకారము. అద్వైతశ్రద్ధముల-అనియ, మనోము, గరిమ,
 లఘుము, పొప్పి, పొక్కికామ్యము, ఈశక్త్యము, వెశిత్వము. మహేశ్వరుఁడు=శివుఁడు-ఇ
 తనికి మేనంధియు విభూతియే. విభూతియైన యైశ్వర్యము. కవిసమయము = కవులయాచార
 యు. గర్జనంబులు-మేఘములధ్వనులు. ఘనుఁడు-సావా. మేఘుఁడు, గొప్పవాఁడు
 భూవృష్టిలవ్ = బంగారువాసలను, లేక (మేఘపరమైశ్వరుడు) గొప్పవాసలను. విరసనము
 = తిరిస్కారము. అభీగమ్యుఁడు = పొందఁదగినవాఁడు. మందారము-కోరినకోరికలనిచ్చె
 ఁ కల్పవృక్షము. సాగరుఁడు = సముద్రుఁడు. సరిస్పదము = పాము.

పే. 27. కృపామితములు = దయతోఁగూడినవి ప్ర్యోజనంబులు = పట్టణభవన
 లు. కో సల-పగ్గిస్తులితచౌడే. గోనములదొంటి = గణములకుం. ఓంపఁ-పుష్టి. జాయ +
 పని. పరస్పరఅనురాగత్ర = ఒండొరులప్రేమయొక్క. కునలములందవత్తునుఁడు = భూమి
 కి నానందియును పృథ్విచేయువాఁడు. రమకుమారుఁడు = లక్ష్మీకాదుకు, మిన్నగుఁడు. ప

కొప్పుడు-పుట్ట. కాంతినిగలగుజేయకాడు, మాట్టుడు. మదర్మకడై=మంఠి
యాపుగలకాడై, లేక, మందలెలివిగలవాడై. ప్రతిహా=ద్వారపాలకుడు-ఇది రెండు
లింగములంగు మపకాగింపబడును. తోహారు=నమస్కారము. కేసరి-నానా. సి.నా
మా, గుట్టము, పొన్న చెట్టు మాదల=అజ్ఞ. సచిత్రన్=మంత్రాని. తులుగటకన్=సమీ
పమునను (ప్రథమ-కలగలి) క న్నెట్ట=మాహాపమి. మనఃప్రసాదకరము=మనస్సునకు
మిక్కిలి సంతోషముగలగలజేయునది.

శ్లో. 28. ఒడలు-విశ్లేకనిచనము. కృగ్గున్నుడు=చేసినమేలునుమచువాడు. చె
డట=కల్పి (డు-ఇదిపదావిశేషముగానే గొప్పకపుతచే వాడబడుచుండెను. త
త్కృప్తములగు=మేలైనవగు. పూర్వసందితములగు=మునుపు సంపాదించినవగు. నె
య్యారసన్=స్నేహితులగు. గంపెడు-పుట్ట. గంప+ఎడు. బలగము=పరిజనము. ని
మ్మొద్దడనై-పుట్ట. నిర్ + ప్రణ్యుడను+వి. మలుగు మన్న=సంతాపించుమన్నది.
పొయ్యిత్తము=పాపవిహారార్థము చేసెడు కర్తము. కృపలంతిరగిరములు అగు=ద
యానో-గూడిన వ్యాడణములుగలరియగు. అపొగలపలాకనంబున్=దగంటిమాపు
లను. మగునాత్మలగుడు=మందిగుణముల నెడి మణులకు స్థానమైనవాడు. మనుజేం
డుని-పుట్ట. మనజ+ఇంగుని=రాజయొక్క. పాదయొగళము=పదమలబంట.

శ్లో. 29. కెవ్వని-పుట్ట నెల+ఎగ=విండుగుణము. కెవర=వృక్షజంతు. తొ
లుంగనో=బాలెనో. ఉత్తరీయాంచలంబున్=వైబట్ట రెండు. గాటంబు-రెత్త. గాధం
బు. పరకాడు=పోతచే నువాడు. ప్రశానలు=ప్రీతి. దండులు=కిక్కిరించు
నాదు. విహరంబుదిక్కి=గుణముమాని. మహాప్రసాదకరముడు=విష్వసంతోషము
తో నిండినవాడు. పునఃప్రసాదములు=విరిగి సాగింబడి మోక్కుట. విక్రము=వీకే
కొనము.

శ్లో. 30. రామరాములు=మధ్యపక్షులు. అన్యకము-విద. మార్కరము. కార్యంబు
గెనబుడ-ప్రథమించ క, క, ట, ర, పలకు గ, స, డ, ద, వలగు. సకలకాపరితూ
ణ్ణుడు=అన్నివిధములనుగొలిచి నింకనూడగు. పో-పోవుదా. కృపామా.

అనిమివనప్రకరణము.

వరాజమును = టటమి.

పే. 21 వాలనిల్లి = పాలసముద్రము. సరస్వతి-బీష్టభార్య విశ్వకణిశత. బృహస్పతి-బ్రహ్మవారపుత్రులలో నొకఁడు. దేవతలకునుకువు. గొప్పబుద్ధిమంతుఁడు. శుద్ధపతిమన్నకుండై = స్త్రీలకు మదమనిపింపినాఁడై. శ్రీరజనందితానాణి = శ్రీయందినానాణి గొరికిఁడోర్చుడు దేవమణిపింటివాఁడు. జన్మకారణమును. నానందిమనోహరమృదునింకమువకుగారము, తిల్లివండుగొనుయశము, పోగ్గిరిజనులకు నానందింబువనట. ఇదిగ్రహాలంకారము. మగటిమ = శ్రీంధము. సక్కులప్రేమానిల = ముట్టులమండుంబుట్టుట. ఎలనాఁగ = యావనస్త్రీ. చిత్తరువులన్ = పటముననుకూలని యావములకు. వాగ్యంకము = మిక్కిలిరూపకీ.

పే. 22. ముక్కానిన్ తేటి = కాపర్యమునులగు జనునుగాంచి ముక్కాని-శ్రీ. మూడు + కా = అది అభ్యాసము, అదిభౌతికము, అదిదైవికములు. మేనంటునంటి = నుండాభివృద్ధిగెన్న భద్రగారిని జను = శుభకార్యముల ఎందుక బ్రహ్మచారమునకు దుఃఖమైన మేలిమేరును = వసుంధరులు భద్ర, మంద, నృగయని ముందుజూతులు. కళ్యాణనిధి = శుభలక్షణములకు స్థామైనది.

అనిమివనప్రకరణము.

కూపస్త కుంధూకము = నూరిలోనికప్ప. దుర్లభము = తొరరానిది కప్పప్రేమానక = మిక్కిలితేటగ.

పే. 23 నీడొని = పోయిన చైతన్యనివెత్తుకొనిపడిచి. నైదిక్రము = నీడొనిచిత్తములను. అనూయగ్నిము = మోవ మెఱుంగకపోవుట. వెంగలితఁబలు = ముఁగ్గవ్రేము-భిషి = నుండు మృలువినులై = నిర్గమములైన. జనపదంబులన్ = గానినుములును. రాకకట్టు. క్షిప్రంశిము (రాక = పూర్ణినివాటివెన్ను) మేఘనాహనుఁడు = నానా. ఇంకుఁడు. శౌభంబు-రథ. మన్నముతోగట్టఁబడినది = మేడ నూరినపులు = నూరినరేకతవాదు. సుదేశకార్యములు = వార్తలుండలిపరాతులు. పుత్రైందిరి = పంపి. జనుండుడు. కాకా. ఇందిరి = కొడుకు. పిచ్చాభి = బుద్ధరేవుఁ యొక్క-రక్తి సేమఁడు. బొద్దుఁడుగానగట్టు = లికడ.

పే. 24 అరదము = తన్ను కథము. భీమరాజు = మమంతిరంద్ర. కడగ్గు = ఇప్పటి

నీరాదునీడదు జేతములు. నిషధరాజు=నలుడు. —నిషధవింధ్యపర్వతసమాశ్రయన భయో
 ప్సినశీతము=ఁగుండుజేతము. చుటంపుటంచలు—వృత్తి. చుట్టము+అంచలు—నలుఁ
 డొకనాడుతన ప్రసుదానిములో విహించుచుండ మాంసపేడొకటి యుతునిచ్చి శ్మశ్శా
 ను. అతడువానినిచరియితినిని వానిలోనొక్కదానిని బట్టుకొనియెను. అదితనకురాజసా
 యముచేయునని నిలఁచి. ఓరాజానొన్నదిడువుము. నీకుబతుకపకారముగ నొకచక్క
 వికారమునీకొడఁగూర్చెను. అనిచెప్పరానివివరాలుడువిడిచిపుచ్చెను. ముద్దులు...పలుకు
 లు—అనుంచదముయంగివద్దకుఁబోయినామె చేబట్టుండి. ఓకాంతా? నేను నలునిమాతను.
 నలుఁడు రూపగుణవైధి ములాపమానుఁడు. నీవునాచిర వైభవు. అతముపుకపరత్నంబు.
 మీయిద్దఱు సమాగమంబనొక్కోభావరంబు గి|| నీవుఁజూకుఁబేర్చితో—జేవిన్చి నఁగనాపిస
 ఘ్నుజ్వలయాప-కాంగిసభన|| పత్తిసౌభాగ్యబాగాభి-బాధి భద్ర|| అక్షబాంకులవికఘ-లం
 బులగునె||ని పలికెను. ఎలపు-నావా. కొకకప్రేమ,పరిమితము. పువ్వులుకానమాళామాళికి
 క=చున్నధునికొర్యమునకు. పువ్వులుకాఁడు—పువ్వుపువ్వులు విల్లునందుఁగలవాడు,అవిఅ
 రవిందము,అతఃకము, చూతము, నానుల్లిక,నీలోత్పలము పువ్వుటీరము—వృత్తి. పువ్వు
 + తారము=పువ్వుపావరిల్లు. పెజ్జ—ప్రకృతయ్య=పాన్పు. రెలు—వీ.ప రెలు. జు
 కేలి= నీటిచుందలియాట. భారతియ—పువ్వు. భరతవంశపురాజుఁచరిత్ర. సన్నదితుఁడు
 =మిక్కిలిసంతోషమును బొందివాఁడు. నాయాపిఁ=వాకుసమర్థతగల. పరోపకారా
 ర్థమేషదత్త శరీరమ్=ఇతరులకు పకారముచేయుటకొఱకే యిదేనామ(ఈయఁబడెను)
 పే. 36 నిరుపేద=మిక్కిలిచీద. పథ్యపాపంబులకై=హితవై నవానికొఱకు, త్రాగు
 వానికొఱకు. పరివేష్టించి=మట్టుకొని. చేసి—తృతీయార్థమైనయ్యయము. సమేయము
 =మాదుకొనినది దారుఢ్యము=బలము. కునుకు=నిద్ర. సన్నిపాము—చిక్క. జన్మి=వా
 రిచిత్త శ్రేష్ఠములనెడు త్రివాడుఁబదోషము చేగలిగినమాహాకొగదు.

పదియవ ప్రకరణము.

పే. 36 జగన్మోహనా కారకుక=లోకములను మోహింపఁజేయువాక్చిత్రగలవానికి
 మధ్యను లోకము=భూలోకము—స్వర్గ,మర్త్య, పాతాళములలో మధ్యలోకమునట
 అను పాపము=కుందుతోఁ గూడఁజేర్చి పుచ్చుకొనెడినస్తువు.

పే. 37 కల్పలత—దానిచేగు. కల్పశృంగపుండ్రమునియర్థము. వైనిర్వర్ణము=ఁరంగు
 కూడియుంట. మకరందము=లేనై. ఇంపపదన=చంద్రుని పంటిమోము గలనూఁదొని.

పే. 38 పలుపదనములు=అనేకపదములు.

పను నుకొండవ్రకరణము.

కన్నాని మజరి = కన్నులముల గుర్తి. మంజరి — నానా. పూగుర్తి, పూవిశి, కొప్పు, పెద్దము
తైము. మెరుకు — రూ. మెరుకు = అన్నము యొక్క కణము. మూయిపు — మూయి.
రా. ప్య. రేకార్థకమధ్యమపురుషైకచరము. అవ్యవస్థితి ముగాన్ = వ్యవధానము తేసిదిగా.
పెదగాడ్పులు = పేడిగాలులు. పెద — నానా. గార్తె శ్రమము. వ్యావహారికము = మనస్సు
వగుబాణమువంటిది.

పే. 39. దరివారము = దగ్గరవారము. నాడుగొరె = అదివము మొదలు. జట్టబయలు
— పుష్ప. బయలు + బయలు. అవస్థాంతరము = మఱియొక స్థితి. విమనస్కు — విరుద్ధమై
నబుద్ధిగలది. నట్టునట్టులు = రహస్యప్రబ్రదేశములు. చక్కరబోడి = పంచదార కలిపి
బోజు మయినయోగుడు. పెండ్లికత్తియలు = స్త్రీ హితురాండు.

పే. 40. దుర్గమంబులు అగుతావులు = ప్రశంసించరాని చోటులు. అతమట = చింత.
అతవుడు = రూ. నావుడు, అనుడు. ఇవిఅనుభావుయొక్క అంతరిర్వార్ధకరూపము
లు, కేవావల్లిక = తీగపంటికరీరము. అన్నవారు = అడించువారు. అర్పు — అడుభా: ప్రి
రచార్థకరూపము. తీర్పువారు = చక్క: కేయవారు. వేడికొలు = వేడికొనుట. అగుడు =
కాగ — అగుభా. అంతరిర్వార్ధకము. జాణ = కేర్పరి ఎలల: వం = నిండుయోవనము.
నివ్వటిల్లు = అతిశయించు, చల్లకవచ్చిమురిదా: మెడయేన్ — అనెగా: 2 హిరంగమైనవ
నికవచ్చివిషయమునుమరుగుపరచవేల. కలూడురూ. కలడు, కలవాడు. రాజహంసము =
శ్రేష్ఠముయినరాజమూతుడు. లేక, ఎట్టానిముక్కుకాళ్ళుగలహంస. హంసములుమూడు
విధములు — (1) రాజహంస (2) మల్లికార్జును. = మనీషముక్కు కాళ్ళుగల తెల్ల హంస
(3) భార్తృరాష్ట్రము = చల్లనిముక్కు కాళ్ళుగలహంస. మానసపర వరము = మనస్ససేడు
శ్రేష్ఠముయినకొలను. లేక, టిబెట్లో (అ. త. న. స. స. ర. ము). (అ. టి. బె. డ్. వరకున్న హంసలు
చాలగమండు వని చెప్పుదురు.) బింబము — నానా; మంబలము, దొంపండు. పెద్దక
ము. — పుష్ప. కల + మనము = అతినితోడిది — ఎదా: ఎదురు చేతి, తోడి. పలవ, లకు ఇరిగ్వి
బగు. మిగులబోలిక తెరంగ = మిగులబోలిక. అనుంబయలు = ముఖ్యమైన హితు
రాండు.

పే. 41. దక్కవచ్చు — పుష్ప. చక్కని + అక్షయ = చక్కనివాడు. మెక్కులాడి =

యోగవాసుల సుకలలగు చేష్టలకలశ్రీ. (టక్కు=మోసము.) విద్వత్—భక్తి. వి
ద్య. విద్వత్=స్నేహితురాలు, లే, స్నేహితుడు.—ఇది స్త్రీ పులింగములందును
నువయోగింగన బడుట. ముఖప్రసాదము=చిత్తము. ముక్తిగ్రామి కన్య=మంచి రాచక
న్య. విధూనయోగ=చింతి మానుగు, పెండ్లి కొడుకు. కలయిక=సంగమము, కూడిక.
ముక్తింటికంటి మంటలగ్రామి మున్నగుడు=శివుని కంటియొక్క మంటలచేత జాతని
మన్నధుడు అవగానున్నధుడౌను. మంద మైనవాడయ్యానతనిని శివునిమాడవకంటి
మంటలచేత జాతినేవనిభావము—వక్షాశ్చములొక దవభార్య, సతి, దగ్ధ మాటచేశివు
డుమిక్కిలికొపించి ఘోరపన్నుచేయుమందెను ఆతపస్సులవ లోకములకేమిచేటు
వాటిల్లనోయని యిగ్గాగులధముపడి శివునిమనస్సునకులక గలిగించుటకై మన్నధు
నిబంపి. మన్నధుడుకలఃపూజానియును శివునివైబయోగింపఁగానతఁడుమిక్కిలి
యోగహించివానిని దక్షమాడవకన్నునో, కానిభక్తముగావించెను. మచ్చలేనియ
చ్చత్రచక్రము=కొవలులేని స్వచ్ఛమైనచక్రము, అవగావంద్రుడు నడుమకొకము
చ్చయొంతును. అదిమందలొందలు, లేడిమనికొంచులు చెప్పెను. ఈమకరందుడొ
కలగ్రామివంటి గునోహుడయ్యు వానిలెనుచ్చగలిగి యొండలేదనుట. రాజధిరా
జులు=రాజులపై రాజులు, చక్రవర్తులు. పాదితిరివించములపై=పదములను పదముల
మీద. ఊడిగంటు=సేద.

పండ్రొండవ ప్రకరణము,

శోడశకాపరి పూర్ణముఅనుపదానుకలచేరించినదగు. పృథక్సాధ్యము=పూనిక
తే సాధిపడ దగద జాకునావసంకి=అరింజి (పదిమవని) బంగారము. కృపా
రహితకరందయ్య=దయ్యానునెడులేని. శత్రుమిత్త, వృత్తి, శత్రు+తిమి=శ్రోతృ
మిత్ర. పదకొండు, పదకొండు=స్త్రీ. మానవలంకార=మనలొక వాడుని. భక్తి=
కృతార్థి. మందయోగ=స్త్రీ-వృత్తి. మెల్లనికలగలి పోయి+మందయోగ=పోయి
నించువచ- తదర్థాధిమందు శివారాంతి అవములు అప్పురముగుఱపుడు నకారాగ
మయగు. పరాస్తుతులు=కడముగము, అనగ, అయిపుము, గొడవ=మలము. మా
ర్గము=మృగుత్వము. కావులు=స్థానములు. మానిని-వృత్తి మానముగల యొకాది, ము
ద్దియ- పృ. ముగ్ధ=సిగ్గుగలయోడుది.

పదుమూడవ ప్రకరణము,

దోషపరిష్కరణ = పనులు ముగియలేక ప్రభౌతము = ప్రాంతము. దోష =
 కీర్తి. చూచుట = చూడక = చూడలేనట్లు. నాయకుడు భర్త, కృంగార వాడు
 తుడు. పన్నినానుకుడు = తానెరుకుతుడు. సూర్యుడు పాత్రకొండ = తదయ
 పర్యవేక్షకుడు. సర్వకర్మలలోన = సర్వకర్మలలోన. లేమింద
 క్షయ లేక = క్షయము లేక. సమయము = సమయములు కులంధంబు = బంగారు తపైబట్ట.
 కులంధము = నానా. తమమత్తువృత్తి = గంగారు, కమండలువు. వెలుపలనుక = అలప
 తున. నిర్జనస్థి = పాణము లేనివిధము. తాన = తమరు.

శ్లో. 47. సరసానుడు = సుగుమ్మలను పారిండు రాడు, రాజు. నానా పాత్రలు
 వాడు ఆ సంగతులలోనివిట్లు ఆనుదీవులు = తనకుంది జీవించువారు, నేపకులు.
 అమాత్యులు = మంత్రులు. అగ్రా = పూజించు దగినవాడూ. అక్కచంబుక = అక్కర్త
 తున. తీర్చుడియి = చేయవక్కియిండు.

శ్లో. 48. చెకునా దుఃఖం = చెకు నింకలనిభావము "వాడు" అనుమాట క్రి
 త్తముగానరాదు. చెకు = రదిని. చెకుము = చెడి. వృథా కృత్తు దంతము. తేత
 ద్రితుత్తము = చెంది నుములు. చెకుముట. ఆకుగానకి. శివుడు = తేంద్రియం దైవ
 శివుడయినను. తనశరీరములో శక్తి బాగున్నట్లుగావును. గానియూహారశక్తి యదియు
 మితయిది యింద్రియ శక్తి గాను. నానాపాత్ర = పూర్వము భృంగియనువాడు మోక్ష
 పురుషుల వాడయి. నింకల శివు సమాలము నేప చేయును. నింకల పాత్రల
 నింకల భక్తులను. పరిశ్రమ కోపించి శక్తిహావము దాల్చి యతనిశరీరములందలి
 రక్తహంసముల చిట్టమొప్పుచేసెను. అది మితగి భక్తుల శరీరములకు శివుడు
 త్పు గిడుచుకొనింది అందుచే మితము నూతికొలగా నిట్టవేసెను. అంతట వాడు
 శివునికి భక్తునియై. అంతట మితములు లేకును. గదాయు భిన్నరాల కది
 రమలను పూర్వము క్రిముంబలి గాముని యాశ్రమమునకు బోయి యానందమును
 దేహములను నిట్లు నావిట్టించి యుండిడు. కేవలశక్తిను నుపసించి యాతీపుని య
 మగ్నిపాత్రచే నాత్మార్థినించి చెనిమిటిచే వర్ధాగమును బొందిడు. ఇట్లుశివుడు అవ
 తారభక్తులను భాగ్యులై. వాడు = మునుకుము. ఇట్లుశివుడు అవ
 తారభక్తులను భాగ్యులై. వాడు = మునుకుము. ఇట్లుశివుడు అవ

కాని, వానివలె నశ్వల మాటల సహాయము పొందినాఁడుకాదు కావునను బ్రహ్మ
చర్యాది తపమువలన దుఃఖము నోర్పుకొనినదికల్గి, దగులు=బహిఁ దిద్ది య నిగ్రహము.
తగుము= అంతరిందియిగ్రహము. విడిపి=బంధచేసి. మెరుగు=సగుఁడు రెండవబ్ర
హ్మశాస్త్ర రూపకాలంకారము. బ్రహ్మశాస్త్రముగ్రహముగా నొకడగు అనిగ్రహ
నికొడును. ఇతను దేవతలకు గురువు. హహుద్ధిమంతుఁడు ఇతనికి నాచప్పరియనియొ
చేయులను. వాగ్విలాసంకము. హహుపాదుకాంతి=శుభము. శాశ్వత సమాపించుచు
యనుము. సార్వభౌములన్=సమస్త భూమిని వేయరాకాలము. విష్ణుఅగ్ని=శివునిముగ
గోపించి. వికాశానిన్=ఇంగునని. వాక్కుద్ధి=మాటలయొక్క సమస్తము. వేదవేదా
వ్యు. వేద + వేద. వేదాంతముగ్రహార్యమువిజయతరచే దయిగలిగియుంచుకొనె.
తగ్గము=పవిత్రజలము.

పే 49, కర్మశక్తి = చెవికంటి చెవికనికటి. చక్రతత్త్వంబు=సజవేదకార్యము.
పురాహితులకు=మహాగురువు. చక్ర. మంగళాశక్తిపునఃజన్మము. మరెవ్వరము=గంగా
ద్యారమందలిపట్టణము. త్వామము మధువులను రక్తము=రంపి. మధువు=నిని విర్తిం
చెనట. అరక్తముఁడు మరణకాలమున స్థిరము. హామ్యతత్త్వము కావలయునని
పార్థింప విష్ణుపట్టణగ్రహించెనట కనుఁగూడి పుణ్యముగాను. పరమేష్ఠింబ్రహ్మ
క్షింబి=భగవంతుని నిలిపి. అమృతములు=శక్తిశక్తి. హామ్య =హామ్య. భాగ్యశ్రో
హి- సోపానానికి హామ్యచేసినవాఁడు. గుర్తము=నెడురితి అప్రయంజ=మృత్యుహంత
ననుట. నిరూపకముఁడు=అజ్ఞానముచూచువాఁడు. దూరవో=నిందించెనో. అధిపతిహామ్యము=
కాలమునిగ్రహము.

పే 50, కుశలక్షణములు=మేలైనగుణములు. కలిగి=కర్మము. హహిమంజల అధి
పత్యంబు=భూచక్రమునకు రాచతము. మేరు. ద్వంబు=నిదుట్టు సప్తస్థములం
కుమయొక నిర్భయముమై దేవతలకు స్థానమైయుండునగుఁడు మృత్యులందుఁ జే
పైచేయుచుది. ఇందుండువానికి నుత్తరానము పగలును యిరానము రాత్రి
యొనెయొందును. స్వర్గమునకు నాధానముగ నీతొకాత్తురు. చరమతత్త్వము=దేవ
తత్త్వము. కానిచేసినాదు.

పనునాలుగన ప్రకరణము.

నారాయణుడు-పుణ్య ఉదకము స్నానముగాగలవాడు. హిరణ్య కశిపుడు ఇహమును హిరణ్యాక్షుడు నదికొడునులు. పూర్వజన్మమందు వీరువురును విష్ణుని ద్వారసాలకులైన జయజయలు. వీరుసనకనందనుల శాపముచే రాక్షసులై పుట్టిరి. వీరుగొప్పతపస్సుచేసి బ్రహ్మగురువులవలన ననేక పరమలను బడసి దేవతలకును మనుష్యులకును బెనుబాధలు కలిగించిరి. హిరణ్యాక్షుని విష్ణువు వరాహరూపముదాల్చి చంపెను. అందుచేత కానియన్న హిరణ్యకశిపుడు విష్ణునకు బరమవిరోధియయ్యెను. ఇతనికొడుకు పృష్ణుడును గొప్పవిష్ణుభిక్తుడు. తిండికొడుకుతో ననేక విధముల విష్ణుభక్తి నూనమనిచెప్పెను. కానియతడు మానక బడచిట్లుడయ్యెను. ఒకదినమున విష్ణునక్కడనున్నాడు చూపుమనితండ్రియడుగగా బ్రాహ్మకుడు"ముకలడంబోధిగలడు గాలిగలదాకా శంబుంగుంట్లం గలడన్నిదిశలంబవ్యునిశలన్ ఖక్కోతనంచాగ్గునున్ గలడోం తారముం ద్రిమూర్తులంద్రింగ వ్యక్తులందరిటం గలడేశుండు గలండుకండ్రివెడకిం గా నేలనీయాయెడన్. కిల ఇందుగలడందులెడని! సుదేహము నెలనున్నకి సర్వపగలుం దెంచెలను వెడకిచూచిన! నందందేకిలడు దానవాగ్రాణిపించే". అని యుత్తరముచ్చెను. అట్లయి నీస్తంభమునందున్నదామని యొకస్తంభము నీరెడుత్వంగా దానిమండి నరశరీరమును సింహముపుడయ్యె గలిగిన రూపముతో విష్ణువునచ్చి యితనిజూపెను. తెగటార్చిచంపి. ముజ్జగుములమర్క=మూడు + జగములమర్క. అభయప్రదానము = శూనిమిచ్చుట. దుష్టదానవుని = నెడ్డరక్కెని. ఉపశమింపక = శాంతిపొందక. ఉంకింకె=యిచ్చింకె. పాపింజీనిములమర్క = పపములనడి పద్మములకు ఉపసంహరింపునని = మంలించునని. స్థలనుపాశ్చిమ = అస్థానముయొక్కమిహిమ. కోవిదులు = పండితులు. నెలవై = ఉనికిపట్టె. నిలము = సారంగము = కన్నము. కోపి = అసహ్యముకలిగి. దింబక = శృంగకాశమేట్టలవాడు, అనగా, బట్టలేనివారు, శూపణకులు = బౌద్ధసన్యాసులు.

మే. 61. కొండొకటిడవు = కొండెముసేపు. సమత్వము = ఎదుట. అందలంబులు = పల్లకులు పాదచానీ = కాల్యతోనడచువాడు. రాజయత్నము = యుయిరంగము. భృగ్య ఆమాన్యపమేతుడు = బంటులు మంత్రిలతో గూడినవాడై. కృష్ణా జకమ = లేడితోలు బద్ధపద్మానమ = బాసినపట్టు. (పాడికము)

శ్రీ. 52. వెల్లివిరిసి = ప్రవహించిన, తపోనిష్ఠులు = కష్టస్థులగు నియమముగలవారు
అనుచితము = తగనిది. కట్టెనుట = పుణ్య. కడు + ఎదుట. అశ్రుచ్యురములు = క్రొత్త వారు.
మండితజన కమలలకరప్రభాకరుడు = పండితులను తామరకొలనునగు నూర్చునింటివా
డు, అనగా, పండితులకు సంరక్షణ కలుగజేయువాడు. ఆలిధులు = విందునకు వ
చ్చువారు. సపర్య = పూజ. సందడింపక = ఆరికయించగ. పొడరణంబు = పదములధార
లకిమ్మంక = హితముకొరుటలు, అనగా. అశిర్వాదములు. అశిమ్మ-అర్చ్యుతప్య.
రత్నకంబకము = గివాసి. హరిచందనము = శ్రీగంధము. బూతి-ప్రకృ. విభూతి సోపాన
ములు = మెట్లు. ముక్తికాంతము = మోక్షము నెడుటొంటి, దానుకము = దండ.

శ్రీ. 53. జగద్దంపవము = లోకమును మోసపుచ్చుట. జీవన్ముక్తులు = బ్రహ్మయోగి
యై మోక్షమును జొందినవారు. మునిరాజులు = మునులలో శ్రేష్టులు. తరంబులవారు =
పురుషాంతరములవారు, దయనీయము = దయచూపదగినది. పంచఅక్షరి-ప, మః, శి,
హః, యః. పునశ్చరణ = మంత్రము తిరిగితిరిగి పఠించుట. గండకల్పై = ఒకదినుకకల్పై.
ప్రసన్నుడేత్రు = సంతోషుడేత్రు. భక్తవత్సలుడు = భక్తిగలవారియొడ పుత్రభావమును వ
హించువాడు. చిచ్చుకన్న = అగ్ని శీతము. చిలువపేగు = పాముల యెడలు. బూములు
లగము = నీకాచముల సమాపాము పూసచందురు = లేతపండ్లుడు. బూదిరేకలు = వి
భూతిపెండెకట్లు. బుజ్జగించి = లాలనచేసి.

శ్రీ. 54 వల్లె = సర. పసిడిపాగుకలు = బంగారు పావకొక్క. అధ్యక్షింపుము = ఎక్కు
ము. అంతర్నికుండుఅయ్యోక = ములుగునడిచాడయ్యెను. దివ్యసంస్కరణములు = జీవ
తయోగిద్లు-మణిలల సంస్కర మొకటి చేవతల కొకదిగము. అట్టి 360 దివ్యదినముల
జురికొక వర్షము. నిర్మలక బాణమానకృప = కారణములేయే కలిగినదము. కా
ల్యోత్కృతములక = అకాలమునందు జేయదగిన పనులు-దంతిధానవాదులు. సంకల్పయె
డు-కల్యాణకొడుకు శివునివాహనములకృపగము. ఇకడు కొటిసంవత్సరములకెచ్చ
తోడ కవముపలిసి శివునిబొంది యెరని యనుగ్రహముచేత, కార్యరికే బుత్తిభావమును
జొందెను. కుమారస్వామి-పార్వతి పరమేశ్వరు లేకాంతింబుగనుండ, కాలేష్టలను
బూడగోరి యిచ్చి కేతుడు చిలుకదూపమున కటికిఁ న్నుములగుండ నంతిపురుషులొచ్చి
న, పార్వతి యెదిదూది సిగ్గుచేలేది నెవరిపోయెను. శివుడును కానిబొంది కోపించి
యెచ్చుడు పరమమున తనరతిమ్మును ద్రోగఁగునుకెను. అగ్ని దానధరింపజాలక మెట్లు
లతో విడువ దానినొంది కుమారస్వామి పుట్టెను. అచ్చట అగ్నిభార్యలయిన యాముని

ద కృత్రికలును వానిఁజేందిరఁట. అందుచే వానికి కారితోముఁడు సేయవచ్చును. వికృతములు-తూర్పున ఇంగ్లఁడు, నైర్వృతిమాలను నైర్వృతి, దక్షిణమున యముఁడు, ఆగ్నేయములను అగ్ని, పడమరను వరుణుఁడు, వాయువుములను వాయువు, ఉత్తరమున కుచేరుఁడు, ఈశాన్యములను ఈశ్వరుఁడు భగవానుఁడు=భక్తుఁడు=శివుఁడు, భగవానుఁడు=అచ్యుతస్వ. భూయిష్టమై=అధిమై.

వస్తునైదవ ప్రకరణము.

అనుభూతిగర్త=అనుభ్రమముగా. కొందఱు=పొగడు. వాక్రచ్చి=చెప్పి. భాగిరథి=భూలోకంగంగ-గంగ స్వగతమున మందాశినియనియు, భూలోకమున భాగిరథినియని, పాతాళమున భోగవతియనియుఁ బిలవలెబడును.

శ్రీ. ౪౪. కాపీనంబు=గోదరి, అపన్నులక=అపదవోందికవారికి. భగవత్ కైంకర్యము=దేవునిసేవ. ఆయ్యనద-పుష్క. అ+అనద=అదిగ్న. శేపవాఁడు. శేమి-శిండు భా. వ్య. భావాధికము. పోగి=విచ్చగాఁడుప్ర. యోగి.

శ్రీ. ౪౭. అనాధపేత సంస్కారము=దిక్కులేని కలహము దహనముచేయుట. అశోక్తి-పుష్క. అర్య+ఉక్తి=పెద్దఅమాట. ఆక్రమములు ౪ బ్రహ్మచర్యము, గాన్ధర్వము, వానప్రస్థము, సన్యాసము. విశ్వరములు=మిక్కిలి నశించుచి. ఆప్తిమలు=భగవంతుఁడు మన్నాఁడని నచ్చునాడు. భగవద్గీత-భారతయుద్ధ ప్రారంభమున అర్జునుఁడు పోదరులు, ముట్టములు వెలువారితోఁ బోరవలసి వచ్చెనదాయని విచారించి ముసోపుకండున బాణములు క్రిందఁబాటవైచి పోదరాదులను జంపవోల్లనని కృష్ణునితోఁ జెప్పెను. అప్పుడు వానికి దైర్యము గలిగించుటకై గీతోపదేశములేని యాత్మయొక్క నిత్యోత్సమును కరిరముయొక్క యనిత్యోత్సమును బోధించెను. అందు „శ్లో“ నానతోవిద్యతేభావో నాభావో వివ్యతేప...: ఉభయారవిద్యప్తో నైస్తవయోయాత్మత్వదర్శిః-అనఁగా, అనన్యస్తునయిన దేహమునకు నిత్యోత్సములేదు. పద్యస్తుతయిన యాత్మకు అనిత్యోత్సములేదు. ఈరెండియొక్క నికృణము తత్త్వజ్ఞులచేత విధాంతింపఁబడియున్నది ముఖ్యము „శ్లో“ అస్తవస్త ఇమేదేహో నిత్యస్యాత్మాభిరీణః | అశాశివో ప్రమేయస్య తద్ద్యుభ్యవ్యభౌరతిః | అనియుఁ జెప్పబడియుండెను. ఈముఖ్యములు=వేదఃపదు. రాజ్యుంతె సంఘట్యం=రాజ్యముకుదను సరికము తప్పక కలుగును.

పే. 58. వేదశాస్త్రం = వాచాను. ప్రబు = కూగిరింగి. వేదశాస్త్రం = వాచాను. వాచాను వాచా, రాణి, కే. తొలి యొకసరపాటుండు..... వాచానులు విడిచి ఇచ్చేద మనభారతాది గ్రంథములలోనున్నట్లు గానరాదు. రాజరాజ వశేంద్రుడు రాజు పుష్పభార్య ప్రేరేపణములనఁ జనపెద్ద భార్యకుఁ దనలనఁ గలిగిన పుత్రుని సారంగధరుని జంపఁబెను. అపిల్లవాఁడు సదోకపీఠుని తెలిసినపిమ్మటఁ దానాత్మహత్య చేసికొనినట్లు మాత్రము విశము. షేక్సపీఠుర్కవి చేసిన “ ఒ ఛల్లా ” యనునాటకములో నొకరాజు తనకుమారుని భార్యనుజంపి తానాత్మహత్య చేసికొనినట్లున్నది, కాని వానికెట్లు భార్యలులేరు. గతుక యాగాధ కల్పితమయి యొండును. లేదా రాజశేంద్ర పారంగధగుఠకుఁ జెంది యుండవచ్చును. అన్తస్తానకాలము = అచారము నడుపనిలసిన సమయము. వైకల్యము = వికలభావము ఇహసంబు = నీతిచాయకస్తా, సమస్త సణిగ వలును గలిగిన పూర్వపుర బ్రహ్మిరాజు పురిమంచరిత్ర-ఉ. భారతము. ఉపచారవాక్యములు = గౌరవపు మాటలు. బాహ్య = వైవయ్యున్న. అంతిస్తాపరు-వృ. అంతి + తాపము.

పే. 59. ఏకతంబుగ = రహస్యముగా. సాయము = తోడు.

పసునారస్మప్రకరణము.

వాచాకర్థమందూర్వ. సంగోషమును వృద్ధిచేయువాఁడు సౌజన్యక = మంచితనము. సుపరి = బాధి సంక్రమించెను అని = కూడుకొనెనని, ప్రకృతి జనబులు = పురజలు ప్రమాద భరితముగ = మిక్కిలి సంతోషముతో సందించిగా. అచ్చముగ = తెలియముగ. వాధకాక నామధేయుఁడు = అర్థముతోఁగూడన పేరుగలవాఁడు. భూతి దియ = వాగ్దామయిడ కరుణ. పౌశ్చిమ = నేర్పు. గొనములు = లగ్ని. గుణములు. కొర పడియే = లోలునచ్చెను. చిరుండులు-వృ. చరుపు + తరులు = చరువువారు. ఉపవేయన ము-రూ. ఉపవేయము, ఉపనాయము = చుగు, భక్తులు = బ్రతుగలవారు. సుగుణలో భుజు = మంచిగుణములయందు భోధిశ్యులుగలవారు. అనగా, లోభితన సామ్యవ్యయము చెయితేక యిరుదురాస్త్రు తనమరవాతెనని కోరుకట్లే, మంచిగొనములను పోగొట్టుకొన కి యితిరులముందరి మంచిగుణములను నేరించువారనుట. దుజనదుగులు = వైద్య వారికి దూరముగానుండువారు. కిన్నుని చింపమానులు = కిండ్ల కాంచముల గలుగఁ జేయు వారు, అధిర హింమఁడు = ఎక్కువలదు. అవతహింమట, మెలంకు = నేర్పు. వృగ

గయాకేడ=వేట+అనునాటి. నెలసోద=మిక్కిలి చేపురి. మోకము=నాలుకాళి
జంతువు-యా. మోకము-వా. వా. జింక. అరణ్యము=ఎత్తైనదనము (పత్నీర్థిహనుఁ
డై=మొందటికిఁజూచి నిలిచిన దొడనుపాదముగలవాడై. (పత్నీర్థిహనుఁడగు
యి ఎడను కాలముందటికి చూచి నిలుచుట.) గుడి=లక్ష్యము. చారలమోకము=పులి
కాయాలము=పులి-వావా. భారద్వాజపక్షి. ఇనుమడించిన=రట్టించిన. మున్నుడించి
న=మూడురట్లంపున. పుట్ట మూడు+మడుగు+ఇంచిన.

శ్లో. 31. దంటులగు=దిట్టతముగలవారగు. దంట-వావా. జంట. యథాయథ
తం=చెల్లె చెదరు, అఁగా నలదిక్కులకుఁ జెదరిపోవుట. సత్వరంబు=అతిక్రిష్ణముగా
నాటటము=వాడిబాణము-పుట్ట. నాలు+అమ్మ-యా. వాలమ్మ, వాలరమ్మ. బరి=
పొప్పము-ఇక్కిడ 'బయలు' అనునధకములో నుపయోగింపఁబడినది బరి-వావా.
దొంగ, శత్రువు. క్రొలుపులి=రిసెడుపులి. దుజ్జాయబాహుకాలి=జయంపరాని భుజుల
ముకలవాడు. యనుపురి=నీటి సయముని యానీతు. వానికొనించిన=వాడులేనిన.
ఉగ్గడించె=పొగడెను. సముజ్జ్వల చాచకము=రిగినవేళకుఁగల మలుకుదనము. చా
చకము=చాచకభావము. మిన్న చెయ్యులక=శ్రేష్ఠమయిన కృత్యములను. బొట్టియ
లక=కుమారులను. ముక్క-మునుఁగుధా. కృపంతము. రతనాలు-యా. రతనములతోఁ
బ, సేనువరింపగునపుడు ముప్పైంక పదములకు, ముప్పైలోపమును తిక్పూర్వ స్వరమున
కు దీఘమును విచ్చును. కుక్కము=టోపి. దువ్వలునిలు=కట్టుబట్టులు పుట్ట. దువ+
నిలునిలు. చీరక=కలువకి.

శ్లో. 32. పాదరక్షలు=చెప్పులు. తనపట్టిని=తనకుమారుని, శత్రుమనీ పాలరకుఁ =
విరోధిరాజులకు. దురపిల్లి=కోకించి. గొట్టి=సల్లాపము. చేరఁజేరి=పిల్లలనుఁ బిలిచి.
బుజ్జగింపు=లాటన.

శ్లో. 33 కొదిములు=పిల్లలు. మృగరాజు=నింహము. పోయి=పూసి. అమా
త్యంబులు=పిలిచినది. బహూ-రణము=గౌరవము. కడుకాలరి=విక్రీణంకరినంది.
విరాగి=రాగములేనివాడు. ఉత్తంబు=పరితాపము. సుతి ఉపభోగములక = ప్పై
యనుభవములను. జూకెద్రకివరిక-ఇతఁడు రామునికూను. యజ్ఞనిల్కండము ఋషి
లే వేదాంతోపదేశమునుబొంది రాజ్యాంగ విషయములయందును పారలౌకిక విషయము
లందును అత్రమత్తుఁడై రాజ్యము నేరిను. శరీరసన్ధ్యాపము=దేహమునకుఁగల కిఘా
ములవిడుపు. అఁగా, జందిము లీసివేయుట, బోడిరిలతో నుండును, కొపము

జూంజి మొ॥ ధరించుట. (సన్యాసము = కామ్యుకముకామల విడుపు) ఆర్తసన్యాసము-
కామాదులను విడుచుటయనట. తరియించుట=(సంసార సముద్రమును) దాటుట.
పుంశ్చరణము=తిరిగి తిరిగి పరించుట. అక్షరలక్ష=ముక్తి సాధనము. భిక్షోగంబులను=
సంసారిను నిడు వ్యాధులను. సాష్టాంగము=ఎనిమిది య గములతోఁ గూడినది-శిర
స్సు, మనస్సు, కంఠస్సు, వెదస్సు, దృష్టి, కరణము, కణికములు, పథ్యము, ఇవి యెని
మిది యంగములు. మంత్రరాజులు=కేవలమున మంత్రము.

శ్లో. 66. నీతిరామోకల్యాద్దుట-సంపదలు వానియంటిని నచ్చున్నప్పుడు శిర
స్కారముతోఁబరికరించుట. తుమారద్యను సమేతుఁడై=వెదలు కొడుమలతోఁ గూ
డినవఁడై. పూగ్రుచ్చిట్లు=పయసగానొకటియై విడువకుండ.

పమనేడవ ప్రకరణము.

శ్లో. 67. విప్రవదక. చిట్టదని-వ్య. చిట్టి + అడవి = చిన్నయడవి. కాలకంఠుడు-వా
వా. శివుడు, యముడు. అది = కష్టము.

శ్లో. 68. విప్రభ = వత్సకుయ్య. ట్టమొగుట-వ్య. ఎదుట + ఎదుట. దిగంతవి
క్రాంత కీటుకాలుఅను=దిక్కులొనలపలు వ్యాపించియున్నవి గలవారగు. మూల
లు = నేలలు. మందారము, సంశాము-ఇవి కల్పవృక్షములు. కోవిదులు=పండితులు.
భావికల్పవృక్షము=విద్వాంసులలో శ్రేష్ఠము. భౌతికవృక్షము=సోదంశ్రేణు.

శ్లో. 69. మూర్ధాభివక్తలు=రాజులు-వ్య. శిరస్సుమీద భిక్షకులుగా బొందినవార
గు. సంవయములు=గుంపులు. మేఘతీము=తనతోడను, తల్లిదండ్రుల తోడఁబుట్టిన
వారిలతోను సంబంధభావము. తగవులు=పెండ్లికూతులకుఁ బెట్టెడుసారెలు. ఏవాశ్చ-
వ్య. ఏను + వాళ్లు=వివాహాంతరము వియ్యంబు లొకరికొకరు సంపెడుసారె. (ఇది
యొప్పుడు బహువచనముగానే వాడఁడురున్నది.) వడికోలు=పొగ్గన. గాజుల
లు=చిత్తరివ్వ. “గాజురాలు” అనియుఁ దలెను. మూనికలు=మణికోలులు.
పొగ్గఁడవు=బాగుగా దరిపినవాడవు. పామరుడవు=అజ్ఞుడవు. వీనులు-ఇది ని
శ్చయమందనము. కశోమ్మలై=కలిమియై.

శ్లో. 70. అంబులు=కీడులు-వానా కావల రాగవిహీనము=అనరాగములే

నిది. దీక్షకాలముఃప్రమాణము=నిడువయిన యాయస్సుమొక్క పరిమితి. దివ్యశృప్తి=జ్ఞానశ్రుతి.

శే. 68. భౌతికాలకాలు=రాగకాలకాలమును వచ్చువారు. తత్పరుడు=అసగతవాడు. ప్రియదర్శనుడవు=ప్రేమాస్వయాపుండ్రు. ఉత్తరీయాంచలము=చీరకలంకగు. సమాశ్వాసింపక=చీరడించుట. అద్భుతాననాములు=హాశ్చర్యమును గలిగించునవి. ఉత్పన్నములు అయ్యెక=పుట్టెను. సృష్ట్యాది-పుణ్య-సృష్టి+అది=జగము సృజింపబడినదిమొదలు.

శే. 69 ముక్తుః=మోక్షమును బొందినవాడై. నిండుప్రాయము=పూర్ణాయావనము. గంఠెడు-పుణ్య. గంప+ఎడు. మనోంధసిద్ధి=కోరిక నెఱవేటుట. నిమగ్నః=మునిగిసవాడై. ఉవ్విరులూరు=త్వరపడు. శంకాసంకలితమై=అనుమానముచే నూర్చబడినదై. గండ్రగొడ్డలి=పెద్దగొడ్డలి. చిదుగులు=కట్టలు. జ్వాల=మంట. గండము=నిప్పులగుంట.

శే. 70. చెక్కు=చెక్కిరి. వట్టవపులు-పుణ్య. వడు+అవపులు. దుఘటము=ఘటింపనిది కంజలు-పుణ్య కంపు+జలు=ఎత్తిజలులు. గట్టెక్కుట=సుఖస్థలమునకు వచ్చుట. అండక=అశ్రమమున. మహేంద్రపీఠము=దేవేంద్రుని సింహాసనము. ప్రాజమపులు=వేదము-పుణ్య. ప్రాంత+చగుపులు. అయ్యదను-పుణ్య. అ+అదను=అనమయము. పచ్చికాయలు గోయాట మండకము. కార్యములు పొందకపడి చేయుట వలన హానికలుగును.

పమనెనిమిదన ప్రవేశము.

శే. 71. అబలాదులు=హాళియు (ఇది దేశ్యపదము) అసంభవములగు=తటస్థింపనగు. కొని=అభివృద్ధి. అని+కొని ప్రగల్భములు=దంబములు కాల్యంబులు. అనియెను=అభివృద్ధి పడవి=ఉత్పత్తి. స్వసంక్షామము=అన్నము గొవలకొనుట బొందుకము=రీతియూ. బొందుకము, బొందుక. ఇటువంటిదేము-పు. ఇనుము+బొందుకము ఇచ్చటి పాదవిధికి కాంతము. శస్త్రసృష్టియందును=అయుధము చేతి కేడినదియొకదగు. అప్రసహత

ముగ్ధ = లింగి కొట్టబడబోయినది. సంచారక్రిడ = చంద్రునియగు వాడు. మెక్కువో = పడన పోయింటి. కలకు = వాడియైన మాటునునగు = సంబాదిముడిగి నెక్కువైదుగు. సామగానము = సామవేదపురాట. కలసివ = కలసిపోయి.

శ్లో. 72. అదిలోకము అగు = తులలోకమును మించినదగు. అత్రమునకాలోక్యప్రసాదుతో. లెప్ప = బాగు, కలదేము = త్త్య. కలది + వమి + అంక = ఇది ఏమ్యాదిసంధి. ఇద మిక్కిలి = చాలకాలమునందే నేహితుడు. సంగడి కాడు = నేహితుడు. త్త్య భిం సంగడిక తె. వీనులు = నిత్యబహుచనము. భగవతి = పార్వతి - వావా. కరస్వతి, గంగ. మహిష అశురుడుకాని = మహిషాసురుడు రాక్షసుని జంపి ది - దేహానుర యుద్ధముంగు ర్కొనుటందలు జచ్చిపోగా దిరి తపసుచేసి బ్రహ్మరమువలన మహిషునిగ నేసి. అతడు సగము మహిషాకృతి, సగము సరాకృతియను బొందెను. అతడు గొప్ప పిల నంతుడు. కూర్మరై జనులకు బాధించుచుండెను. ఎల్ల దేవతల తేజస్సుల యంత మునగని పార్వతి భద్రకాలి రూపమును పొంది యతని జంపెను. అవాహనముచేసి యుక్త. బాసలు = ప్రశ్నలు.

శ్లో. 73. బాములు = తల్లి. యామములు. స్వగృహాభిముఖుడు = ఈ యంటి వైపు మొగము దెచ్చినవాడు. ఇంద్రబాలము = కనుకట్టువిద్య. అధికాయాత్ములు = సగము అయోధ్యులవారు. శ్రీగుణిని మెదన వయట = సంబంధము గలుగక తేనెకొనుట. పరలయ త్తదిక్తుడు = ఇ యల కిధివయిన మనస్సుగలవాడు.

పంచాష్టాదశ ప్రకరణము,

శ్లో. 74. ఏడుగడ = గురువు. తల్లి, తండ్రి, పుత్రుడు. విద్య, దైవము. భార అని యేడుసీతులుగల రాక్షసులు. హృదయైవరుడు = త్త్య. హృదయ + తాత్పర్యము = భరిత. భిక్షు = దైవము పొందినవాడై. విమనస్కుడై = విరుద్ధము. బద్ధిలవాడై. విమోగము = ఎడలబాటు. ప్రణయికిలహము = పొలయలు (పంపులకు గలిగియున్న కొరము.) తావి = పరిమళము. ఉత్పత్తి = దుఃఖము కలి = ఎమయము. (గిరి = పర్వ) చిత్రాన్వయము = దుఃఖమువలనిజ్వరము. ఉత్తమ = ఉత్తము = మంచి మనస్సుయొక్క

పే. 75. గుణరత్నాక్షరము = నంది గొనములకు ఆకరములు వాని. పయద్రము
 బోలి-సముద్రము లో గల్పిములుండును. ఈ రాజానందు గుణములను రత్నములుగలవను
 ట. గంధీనము = తోలుగుండుగలవారు. రాజహంసము = రాజులలో శ్రేష్ఠుండు-వానా
 ఎఱ్ఱని ముక్కుకాళ్ళుగల యగచ. అపవేశ = కూడని సమయాము-ఇది మిత్రసుగ్రాహ్యుని
 మాసము. ఇట్టివి ప్రయోగావాణిముఖములు. అభిము = అపద. శీవశేష్యుని = మగని.
 ఆపూర్వ = కొత్తవయన. నాపడుచున్న = నేనబొందుచున్న. పరతయత్రము = ఇతరుల
 కధనము వీడుకొలుప = నెలవిచ్చి పంపగా. ఏంకి = ఎవరికి-నూ. ఏవారికి, ఎన్న
 రికి, ఎన్నారికి. సప్తవిత్ = గౌరవింపబడింది.

పే. 76 బకధాన్యము = కొంగులె ధ్యారించుట, అనగా కల్లజపము విధము =
 భవము సంతకచిత్తుండు = ఎన్నుకొనిన మనస్సుగలవాడు, అనగా, ఎన్నికకు నెఱవే
 రుకొనినవాడు సాధి = పరివ్రత ఉద్యమము = ప్రయత్నము పాటింపజైరి = అదరిం
 చకుండిరి సదనము = గృహము సమక్షమున = ఎటుట-విరు. పరోక్షమున వేగులవాం
 ద్రు = రహస్యముగా వారలను గొనితెచ్చువారు ఇదితము = స్వప్తము.

ఇటువనియన ప్రకరణము.

పే. 77 అవధాంసలము = నివారణ దండనల్లులు వివి = శిక్షకుండగివానై. బ్ర
 హ్మణ్యులు = బ్రాహ్మణులులు అనుపాదులు-ఇది గ్రామ్యము. (అన = అది మెదురో
 టు, అశ్రుము. 'పాను' అనునది 'పాను' అనుదానియొక్క చిన్నరూపము.
 పాను = గుంచము. లే. పట.) మూలకలములి = తెలివిరక్కువవారిచే నిండింది
 కావిక్షలు = కామయస్మములు.

పే. 78. అపంగతిము = మానకపోవుట. శ్రేణుః కాములు = మేలున గోరువారు. ఉ
 దుపలయం, పోగొట్టుకొనుట. ఉపపత్ = ఉడుగుధా. పేరణుమున్నాన్యధా
 కము. మృగులు = నావంటివారు. ప్రమాదోధనుపామోపి = బుద్ధిమంతులను పొరపా
 టులుచున్న. లోకోక్తి = సామి-చ్య. లోక + ఉక్తి = జనులమాట. మనవులు-వ. గ.
 మనవి. భంజించు = విడుచు. విశ్వరము = మిక్కిలి విశించుచుది. యోగములు నాలు
 గు-శృత, శ్రేత. ద్వాపర, కలియుగములు. పరంధర = భూమి-వృత్తి. భవమున భవం
 చునది, అలుపు = మిక్కిలి చిన్నచువు, చర్మశస్త్ర = చమకమునెడు కొలిమిత్తె.

శంకరాచార్యులు = బ్రహ్మిణి యోగ్నందకారము. భౌగవరాజులు = సౌఖ్యములకుఁ దెచ్చిన
గము పెట్టినవాఁడను. సత్వ్యుడను = సేవయి దగినవాఁడను. ఉత్తరవాసులు = ఉపాస
దారులు. శిష్యులు = శ్రు. శత + ష్యములు = పౌరంధ యావముగలవాడు. పంగస
మున = పంశమున. ముక్తికాంఠి = మోక్షము నెడు శ్రీ.

నే. 79. ప్రణవపీఠములు=పీఠకారము నెడు పీఠములు. ఉపనిషత్ పీఠములు=వేదము గణములందు, పరమపదము=వైకుంఠము. అధమగతి=నిచమయిన స్థితి. అగచ్ఛాన్తు=కడును-త్యు. అగ్గము+చాటులు=ఇది నిత్యము బహువచన రూపము గా నే వాడబడును. ప్రవాదము=కారణములేదే కలిగి లోకమునందంతట వ్యాపించినమాట. గగనంబు=ఆకాశము. మందగింపలేకు=కగ్గలేదు. పాదరేణుప్రళా=పదములధూరినది. యతి రాజా=సవ్యాసులలో శ్రేష్ఠుడు.

శ్రీ. 80. ప్రకాశకుడు=మిక్కిలి కాంతిజౌందినవాడు. భక్తితాత్పర్యములుబలము
లిగల యభిప్రాయములు. ఉదంతము=వార్త. సంధ్యాకృత్యములక=సంజనేళ్ల చేయి
వలసిన పనులను. భీష్మునిచరితము-భీష్ముడు వాస్తవపురరాజైన శంకరునకును గంగా
దేవినిఁ బుట్టినకొడుకు. గంగ శంకరుని విడిచిపోయినతరువాత, శంకరుడు సత్యవతి
యను పల్లెకారికన్నెనుకూచి మోపించి యామెను బెండ్లివాడఁగొరెను. ఆమెతన వి
వాహముయములలోఁ దనతండ్రి యనుమతియే చూఱుమనిచెప్పెను. శంకరుఁడామెసం
ద్రియై పల్లెఁజేసి నడుగఁగా నతఁడు తనకొమార్తెనుబుట్టిన సంతానమునకు రాజ్యవి
ధిని వివాహమునకు సమ్మతించెదనని చెప్పెను. శంకరుఁడేమియుఁ జెప్పలేక యింటికిఁ
జరిగెను. భీష్ముఁడదివిని పల్లెరాజాజొద్దకువెళ్లి తాను రాజ్యమును బరిత్యజఁకుననియు,
సత్యవతినిఁ దనతండ్రి కివ్వవలయుననియు వేదెను. అంత పల్లెరాజు “ సరే. నీవు రా
జ్యమును విడిచితివి. కాని వాహుఁడు కొడుకుల సంతానమునకు రాజ్యములక నీకొ
డుకులకేవలము. అయిదుమాడఁ దీర్చితేవ నీవండ్రి వాహుఁడుని వివాహమాదన
చ్చా ” ననెను. అప్పుడు భీష్ముడు తానురాజ్యముతో వివాహమాడుటనుగూడ విడిచి
తివని ఖంటాపదముగాఁ జెప్పెను. దేవతలయెవ్వ నుండుననియించిరి. తండ్రి వానినితృ
ప్తిజేసిమిచ్చి వానికి స్వచ్ఛంద మరణము కలుగునట్లు వరమొసఁగెను. దేవాదిదర్శితము-
ఁగరిఁజూపనేమిదను రాజాయొక్క పెద్దకొడుకు. ఇతనితమ్ముడు భీష్మునితండ్రియను శంకరుఁ
డు. ఇతఁడు చిన్నతనమందే కైరాగ్రముకలిగి బ్రాహ్మణుల యనుమతిమీఁద రాజ్యము
ను కైద్రవత్తుఁడయిన శంకరుని కిచ్చఁజెప్పి, తానదనికి బోయి తనమాచరించు కొను
ను. 81. ఇతని రెండవతమ్ముడు బాహ్మకుడు.

ఉభయలోక తారకములు=ఇహపరలోకములను దాటించునవి. కోడెశ్రావ్యుడు
యావనమందున్న సర్పము. కెరలి=అగ్రహించి.

శ్లో. 81. కోటానగోటులఁపుట్ట. కోటులు + కోటులు = లెక్కలేనివి. రూకలు =
చిన్న మెత్తువెండి బంగారుల వాణిజ్యము. పోకడ-పొప్రకా. కృపకము. నీరఁదన్న
శబ్దంబు = నీకంటె మిక్కిలి యధిపలయినట్టి. కాపము = తీట్టు. చాపము = బాణము. రాము-
వచ్చుకా. వ్యతిరేకార్థక ఉత్తమపురుష బహువచనము. ప్రశస్తిలై = సంతుష్టిగలవా
రై, లేక, నిర్మలరై.

ఇరువది యొకటవ ప్రకరణము.

కూతనాడి = నిందించి. పొగరుంబోకడలు = గర్వపునడకలు.

శ్లో. 82. మూఁడునో = కలుగునో. వగపుడిదిసి = విచారమునాన్వి. గూఁడారము = దే
రా. రేపకడ = పొప్రకా కాళము-రూ. రేపాడి. ప్రతినిధులు = మాటుగా వచ్చినవారు.

శ్లో. 83. చండకాననుఁడు = తీర్ణయయిన కాననములు చేయువాఁడు. కళవళము =
తొట్టుపాటు. వికలదిర్తము = విచిత్రమనఁబడు. సంగ్రహముగ = క్లుప్తముగ.

శ్లో. 84. లాఁడుములు = గుట్టుముల పాలలు. కలంబుక = కారణముచేత. దండువిడి
యూదురు = నీనను బంపెదరు. వెత్తుటిగూఁడు = ఒకరినిఁబంచి యాఫలము ననుభవించుట
పాడి = న్యాయము. (పాడి = క్షీరసమృద్ధి.) విరాగ్య ప్రతిపాదకములై = విరాగితనము
ను దెలుపునట్లే. ప్రభుకాననము = రాజాజ్ఞ.

శ్లో. 85. పెత్తనము-పుట్ట. పెద్ద + తనము = అధికారము. రాజదర్శన లాఁడుఁడు =
రాజానిఁ జూడవలెనని మిక్కిలి కోరికగలవాఁడు. సందేశార్థకములు = వాతకాళానిసం
గతులు. ఇరుపద్ధతులు = ఇది మిత్రము సమానము. నీడవనంతు = నిందార్థమునందుగిలగు.

తృతీయదివెండిన ప్రకరణము.

శ్లో. 86. తరణ ఉపాయము=సమయమునకు దగినయుక్తి. విన్నదనము=చెన
ర్యమునొంట. నోపి=ఆపహించి. ఉయలు=వలలు. కాల్యకరణీయము=సకాలము
నంగు. జేయఁదగినది ప్నాకుడై=ప్నాకముచేసినవాడై. పరమనిష్ఠాగరిష్ఠుడు=శ్రీ
ప్రభుయన నియమముచే మిక్కిలి గొప్పవాడై.

శ్లో. 87. ఆరవిందము=తామర-చంద్రునిఁజూచిన తామరముభరించుకొనుచు. శివ
స్థానముడై=ఈశముపొందిన మున్నగులవాడు. విన్నబోయి=విన్నబుచ్చుకొ
ని-ఆశంకపల్ చిత్ ఆనందహృప్తిఁజూపునయిన సద్విలుసలనుకొనఁజూచునవను
ఆనందము కలుగుఁగాక. ఒందుకొ=ఒకదానిని. పరమహంసాత్ అధ్యుభ-పతి=కుబేరు
డు శ్రీప్రభుయన క్షీణితుఁడు-కుబేరుడు ఉత్తరదిక్కునకురాజు. అద్భుతాశ్చర్యమై
యుండును శివుడు హిందూదేశమున బ్రతరమునున్న హిమాలయమునందలి కైలా
సముఖం గాపురము. గనుక వానిరువుల నెయ్యయు గలిగియుండుట సహజమే. ర
త్నావాంఛి=గుణులకు స్థానమయిన సముద్రము. నిమగ్నము=ఆమలపొది, అనఁగా,
బాణములుంచుకొనుటకుంచి ధనుః=విల్లు. అమరభూభృత్=నీలలితాండ, అనఁ
గా, మేరువు. ఆపి=ఆయినప్పటికీ, అజసం=ఎల్లప్పుడు, జనానాఁ=జనులకు. వైరా
గ్యమే=వైరాగ్యము. ప్రధముతుమ్=చోయము చేయుటకొఱకే. వి=ఎవఁడు. భి
క్షుః=అధూత్ ఆపి=భిక్షుడైయున్నాడో. సు=ః. పరమపురుషః=ఉత్కృష్టమయిన
శ్రీమహేశ్వరు. పురిహరః=ద్రువురాసులకు జంపినశివుడు. భువన్=లోకమును. పా
శు=రక్షితుఁగాక. పురహర-తారకామరుని కొడుకులు కనులాక్షుడు, విద్యుచ్ఛాల్కి
తారకాక్షుడు అనువారు గొప్పతనముచేసి శివునిదలచినవలె ఇనుముతోను, బంగారు
తోను, వెండితోను జేయఁబడిన మూడు కదలికల పట్టణములనుబొంది లోకములను
పొడుచేయుమంటిరి. అప్పుడు విష్ణువొక పాషంసుని యంతారమెగ్గి వారసుఁడన
కు శివునిఁగాఁ జేసికొని యూర్తిపురానులకును వీరి కాంచుటను శివునియొద్దలి భ
క్తితోలఁగుటకుఁ దగినవిషయములు బోధించెను. అంత మీను వీరికాంచుటను శివ
దేవుఁడయిరి. అందులకు శివుడుకొనించి వీరితోయధముచేసి వీరినిఁజూచెను. అం
బుచేతనే శివునకు 'పురహర' యను విరుడువచ్చెను. మహా + ఈశ్వరుడు=గొప్పభు
వు. మహా + ఈశ్వరుడు=భూమికిరాజు.

సే. 33. మహాశ్వర్ణములు-శివునకు అణిమది అమెశ్వర్ణములు గలవు. హిమ
చంద్రునకు భవకవచవస్త్రం వహనానుబంధం. మహారసమేతుఁడు=మహారస్వామితోఁ
గూడుకొనినవాఁడు (శివరమయింపుడు.) తేక, పుత్రులతోఁ గూడుకొనినవాఁడు
(రాజపరమయింపుడు.) భవఁమూర్తికా=తెల్లనియాకారము. భవకేళికా=స్వచ్ఛమయిన
యశస్సు. మహాదుర్గ అభిరాముఁడు=సుగంధము నామంతరముగల పార్వతీదేవి మహా
హరుఁడు. తేక, గొప్పకొలఁతలై బ్రకాశింపువాఁడు. అపారము=పారములేనిది.
కాంక్ష=కోరిక. భవలోక చికిత్సకుఁడు=పరిపారమునకు లోకమునకు వైద్యుఁడు.
అభివ్రువి=భగవంతుని-పుత్రి. పుట్టుక లేనివాని. పంచకము=అయిదు-శాసన. యాధ్యక్షామి.
పాకము=శ్రేణి-పాకములుమాఁడు-(1) ద్వాక్షపాకము-ఇందుఁగవిత్వము ద్వాక్షరసము
వలె నలమధురముగా నుండవలెను, అర్థకాశివ్య ముండరాదు. ద్వాక్షపండు నోటిలోనే
నికోనిన పండ్లులేనివాఁడు అయితమెట్లు తినవచ్చునో, యట్లే యెట్టివానికిని వర్ణముతెలి
యూపట్టిచై యుండవలెను. (2) నారికేళపాకము-ఇందుఁగవిత్వము కఠినముగా నుండవ
లెను. కొబ్బరికాయ కామట్టుననే తినుటకట్లువలనుపడవో యట్లే యిదియును గొంచె
ము కష్టపడి కొబ్బరిపెంకును బ్రద్దలుచేసినట్లు సమాసములు విడదీసికొని యర్థముచేసి
కొనుటకు దగినదిగా నుండవలెను. (3) కదలిపాకము-ఇందుఁ గవిత్వము అంఠిపండు
వలె మహాహరముగా నుండవలెను. అర్థము నారికేళ పాకమునందంతటి గాంభీర్యము
గాక, ద్వాక్షపాకమునందంతటి తేలికగాక, కొంచెమునేత్ర మాత్రమాలోనించిన తెలియ
నట్లుండవలెను. అరంటిపండును దినుటకు మనము తొక్కిమాత్రమే తీయువలెను. అ
ట్లే యిందుఁగొంచెపాటి యొచనమాత్రమే యర్థము తెలియటకుఁ గావలెను. భావ
ము=ఉద్దేశము-అది తొమ్మిది. రతి, హాసము, కోకము, కొద్ధము, ఉత్సాహము, భ
యము, బాగుప్పు, విస్తయము, శమముఅని మహాభక్త=తేలికగాఁ దెలియఁది పాక్ష
త్యైరించె=కష్టమగుదులఁ గనఁబడె. అనుదినము=ప్రసాదినము. అగ్రు=మేలు-విరు
వు. కోక (1) యాద్య=ఎవనికి, గజేంద్రకీర్తి=గజానుకునితోలు, కమనీయకాటి=
అందముయొ దుప్పటియూ, కపాలకూలా=పుష్కరిదండలు. ఘన=గొప్పవియవ. హారవ
ర్ణి=రండలకు తీఁగఱో, స్త్రీకావధూమి=నల్లకాఁడు. వసతి=ఇల్లము (గానందె
వో) తంజేవదేవ=అట్టి దేవతలని నేవుని. అనఁగా, అశివుని, అహమ్=నేను. సో
తము=ఎల్లప్పుడు. భవే=భవించుచున్నాను. గజేంద్ర.....కాటి-శివుఁడు తారకయొ
ద్ధమున గజాదేవ రక్కసునిఁజూపెను. అతఁడు పార్వతియు విదురునప్పడు తనచర్తము
ను దుప్పటిగా శివుని భరింపఁగోరెను. అందుచే శివుఁడట్లు చేసెను. (2) మురాంతిక

హాగినభటం=మరాఠునిఁ జంపిన విష్ణుని హాగినన్నేహీతుని. పులంకకమ్=త్రిత్ర రా
గురుల నంత చెందించినవానిని. స్వరాంతకమ్=మనస్థునిఁ జంపినవానిని. హానం=చవి
త్రమయినవానిని. అంతకాంతకం=యమునిఁ జంపినవానిని. అనగా, మృత్యువును జ
యించినవానిని. గజాంతకమ్=గజానురునిఁ జంపినవానిని. దుష్టదిశప్రతి అంతకం=దు
ష్టానులయిన రాక్షసులను జంపువాని. అనుఅంతకమ్=పాపములేకుండఁ జేసినవాని-
దత్తమఖంతకమ్=దత్తప్రబాపయొక్క యజ్ఞమును ధ్వంసముచేసినవాని. భజే=నే.
మించుచున్నాను. స్వరాంతకం=శివుఁడు ఘోరతపస్సుచేయుచు యోగసమాధిలోనుం
డఁగా, దేవేంద్రాదులు మనస్థుని వానిమనసు కలఁగఁబెట్టుటకుఁబరిశ్రమ. మనస్థుఁడు
శివునిపై బాణములువేయఁగా నతఁడు తొలించి వానివంక మూడవ కన్నుతోఁజూచి
ఋషిదగాఁజేసెను. శివుఁడిందిరియముల జయించినవాడని చెప్పటకీర్త కల్పించఁబడి
యందును. (3) చతుర్వేదఘోటం=నాలుగు వేదములను గుఱ్ఱములుగాఁ గలవానిని.
శరత్ చంద్రజూటం=శరద్వృత్తువునందలి చంద్రుని జడమడియందుఁ గలవాని. త్రిలోక
వేకపాలం=మూడులోకములకు ముఖ్యముగా నేలుబడిగలవాని. దిశాచక్రచేతం=ది
క్కులేబట్టగాఁగలవాని. అనగా, దిగంబరుని. జ్వలత్ ఫాలశేత్రం=మండుమన్న ను
దుటికన్నగలవాని. జగత్ వ్యాప్యగాత్రం=ప్రపంచమంతటను వ్యాపించిన శరీరముగ
లవాని. సురతరాధి భంగమ్=దేవతలకు చిరధులయిన రాక్షసులను భంగపుచున్నా
ని. కుభలంగమ్=మంగళముయి శరీరముగలవాని. అహం=నేను. భజే=భజించుచు
న్నాను. చతుర్వేదఘోటం=ప్రపురసంహార సమయములను శివుఁడు భూమిరథముగాను
మూర్త్యచంద్రులు రథప్రక్షములుగను, వేదములు గుఱ్ఱములుగను, బ్రహ్మ సారథిగను, మే
తత్త విల్లుగను, విష్ణువు బాణముగను, ఆదిశేషుఁడు వింటిత్వాఁడుగను గలిగియుండెను.

శీ 89. (4) త్రివేదసారం=మూడువేదములయొక్క సారముగలవాని. త్రిజగత్
ప్రపత్తకం=మూడులోకములందుఁ జరించువాని. త్రిమార్గగా మండితమార్గ మండలం=
గంగాదితేర నలంకరింపఁబడిన శిరస్సు నే ప్రదేశముగలవాని, త్రికూలపాణి=త్రికూట
మును వాయుధము చేరియందుఁగలవాని. త్రిదివ ఇంద్రవందిరం=స్వర్గలోకమునకు రాజ
యిన దేవేంద్రునచేర నమగ్నంపఁబడువాని. త్రిలోచనం=మూడు కన్నులుగలవాని.
తం=అటువంటి. త్రిగుణాత్మకం=సత్వము, రజస్సు, తమస్సునను మూడుగుణములయొ
క్క స్వభావముగలవాని. భజే=నేమించుచున్నాను. త్రివేదములు=ఋగ్, యజుర్, సా
మములు. త్రిమార్గక-వృత్తి. మూడుదారులను బోవు ది-గంగానది స్వర్గలోకమునుండ
మునాని మునుషేరితను, భూలోకమునుండి భగవద్ధి యనుపేరుతోను, హతాశలో

కనుగుండ భోగవతి యనుపేరుతోఁ బ్రవహించుచున్నదట. (8) రజితభూధరహుటా
నివాసినం=నిండికొండి కొమ్మునందు నివసించువాని. కనకభూమిధర ఇంద్రధనుఃధరం=
మేలయిన బంగారు కొండయొక్క మేరువులు నిల్లుగా దాల్చినవాని. నిర్ఘోషణ అపవి
భూరి విరాజితం=సాటిలేని యష్టైశ్వర్యములచేత మిక్కిలి ప్రకాశించువాని. నిరత
మాంను=ఎల్లప్పుడును నేను. భిక్షుః=శివుఁడు. ఉపాస్మహే=ఉపాసనచేయుచున్నాను.
మహా ఆనందధరితుఁడు=గొప్ప సంతోషముతో నిండినవాఁడు. గురువు నుద్దేశించి=గు
రువునంకఁ దిరిగి. మనస్తాప శనునంబులు=మనస్సులలోని తాపమును కొంతపరచువని
మాదకావంబు=మృగుత్వము. అల్లిక జిగిరి=(మాటల) కూర్పుయొక్క యందమున గ
ట్టుబాటు. ఆహ్వాంబుఁ జేసిన=పిలిచిన. మధురగంభీర బాహణములు=ఇంద్రియమున, గాం
భీర్యముయిన మాటలు. మురియుచుకొ=తిరుగుచు, లేక, గర్వించుచు. పరమేశ్వర ఆ
యుత్తముకాచేసి=దేవునికి లోబడినదిగాఁ జేసి. నిస్సృహుడవై=ఆశలేనివాడవై.
శావధానత మెయి=ఆనకాశముతో. సాయంజ్యమోక్షము=సహయోగముగల ముక్తి.
ప్రమథగణములు=శివుని సేవకులు. మముక్షులలోకం=సర్వమును విడుచుటకుఁ గోరిక
గలవారిలో. పరమ గోప్యముకొ=మిక్కిలి రహస్యముగ.

పే. 90. ఆలునుడు=చప్పడు. ఖడ్గసాగియై=చేరియంగుఁ గత్తిగలవాడై ముచ్చె
నుటలు-వృద్ధి. మూడు + చెనుటలు. నింపునము=ఎర్పాటు. కై నల్లము=మోక్షము.
కరతలములకము=అరచేతిలోని యునికిపంటిది, అనఁగా, మిక్కిలి సహిషణ్యునది.
ఇందు శేఖరుఁడు-వృద్ధి. చంద్రుని శిఖయందుఁ గలవాఁడు. పాలేరులము=పాలికిదున్న
భయిరుయొక్కపని.

ఇరువది మూడవ ప్రకరణము.

మరలజేశపరమకుఁడు=మరణముపూనుటనే మైచుటవిన వాఁడు. హేతువివాదముచే
కొకారణమరసి. తార్కాణము=ఉదాహరణము. నాటకగోలె=వాటనుండి హం
సకూరి కాయము=అందయొక్కంతో జేయఁబడినపాస్సు. భుజాదండము=కట్టపంటి
భుజము.

పే. 91. నిరాహారఁడై=రిండిలేనివాడై. జాగరము=విద్రుతపోవుట. ఉపనిం
కుట=పన్నుడుట. తాత్యయని=పాఠ్యుని. మహాలయము=గొప్పగుడి. పుట్టెడు-

భక్తి, భక్తి + ఎఱు. ప్రభాతము = పాగోడు కాలును. నిర్విగుప్తముగా = భారము లేకుండు. తోగి = చిచ్చుగాడు. పంపు = అడ్డు చేత పంపు-పంపుగా. కృపంతము. తల్లి-సవరితల్లి మది యుండుటకాదు తల్లి పంపుత... .. కిరాముది-చక్కరభుని రెండవభార్య కైక తనభరణము కంటకుడను రాక్షసునితో గలిగిన యుద్ధముందు రెండుసార్లు గయమును తప్పించి కాపాడింది. మగడంగులకు మంగోషించి రెండువరములు వేడుకొస్తున్నది. కాని యామె వానిచాను గోరినప్పు డిస్తున్నది. రాజు తన పెద్దకొడుకు యైన రామునకు బట్టాభిషేకము చేయఁబోవుచుండగా గైక మంధరయనుచున్నది ఈ రొప్పవేత రామునవారికి బంధులైనవియు, దన మమాదుడయిన భరణునకు బట్టముకట్టవలెననియు, గొరెను. అప్పుడు రాముడు తనతండ్రికి సత్యమునిలుచునని తనతల్లికొరక ప్రకారము తక్షణము రామునిదిచి వారచీరలుగట్టి యవనికిఁబోయెను.

పే. ౨౨. విరాలుని... .. భర్తగాకా-పాపపులు పండ్లెందు వత్సరము అరణ్యావాసము ముగించినతరువాత బ్రహ్మప్రకార మొకయేడాది అహారవాసము చేయవలెను. అహారవాసమనగా నితయలకుఁ జేరియకుండ మాటువేసులతో నివసించుట. ఇట్లుచేయుటకుఁ బాడవులను భక్షణచేత సాయముచేసెను. అతని సాయములనభక్షణరూప కంఠభట్టు అనునతఁతో నొకచాచ్చుగా వ్యయముచేయుచున్న మత్స్యజీకమునకు రాజైన విరాలుని కొలువులో నీర్విభాధచేయుటకును కానిమాడుటకును గుడిచెను. ఇతఁడును యాసమయమున రాజవేషమునీసి తనీ చాచ్చుగావేసెను భరించెను. మందస్వరము = మెల్లని కంఠస్వని. ఇల్లుఅంకగానే వండుగ గాదు = ఒకదిన నిద్రపుకము కంటకుడగానే కార్యము ముగిసినది యనుకొనఁగూడదు. కార్యకంఠరములు = ఇతరపనులు. లూరించి = బుట్టగింది. భంగుల = రీతులను. ప్రసమాప్తి = మోముయొక్క ముగింపు. తిద్దివయ = అసంగతినిఁగూర్చి.

ఇసువది నాలుగవ ప్రకరణము.

నియతుఁడై = నియమును గలవాఁడై. వేకాంతంబు = ఒంటరిగా.

పే. ౨౩. గడ్డుదనము = అపాధ్యునిదనము. తుళ్లరనేత అనర్థదనము = భగవంతునికే దాన్యముచేయుటయందుఁ గోరికలకాడఁగై. నిర్వింశ = నిమగ్నము. వ్యాప్రసాదము అనీమఁడై = శ్రుతిలోఁబడినదఁ గూర్చున్నవాఁడై. ఇమ-నానా. తనము, మంత్రవత్సవ్య.

నిరర్థకములు=ఉపయోగములేనివి. పరమనిష్ఠుఁడై=గొప్పవియమము గలవాఁడై, శ్రీ
విఠగోపరమయ్యో=చెవులకు వివేచనము, గాఢము-శత్రు. గాఢము.

శ్లో. 94. చిచ్చిలిగొట్టము-అచ్చుతప్పు. చిచ్చునగొట్టము=నీళ్లుచిచ్చెడు గొట్టము. ప
సంతము=పనుపును మున్నమును గలిపిన యెఱ్ఱనీళ్ళు. వానా. ఒకఋతువు. వాళము=
గొట్టము. క్రొన్నెత్తురు-పుట్టు. క్రొత్త + నెత్తురు. దాదాకృత్యము=ఘోరమయినపని.

ఇరువది యైదవ ప్రకరణము.

నిద్రాస్వప్న=నిద్రురయందుఁ దగిలినది. బాష్పతనలితంబులు=కన్నీటిచేతఁ జెదరినవి.
జగ్గర్తి=వహతుమన్న కంకశ్వరము వ్యు. జక్కు + పర్తిక. తీర్మి=తీరకపోవుట
చేరి-తీరుగా. నృ. భావాధాకము. సందిట=, సందిలి ' యొక్క సప్తమి విధి 1 వ
కవచసూపము.

శ్లో. 95. దుస్స్వప్నములు=చెడుకలలు. నలుకెలంకులు=నాలుగుప్రక్కలు. మైక
ము=మత్తు నాలకము=శేషము-వానా. మోసము (సంస్కృతమయినపుడు) ఉంగర
ము. తిగధాము=కీడు. మూడండలఁచిన=కులుగనున్న. స్వప్న వేగులు=కలలనగూర్చి
యెఱిగినవాడు. ఉపద్రవము=గొప్పకప్పము. ఉత్త-పాటు-ఉత్తలపడు ధా. కృదంత
ము గద్దర=నిఱుఁడు మున్న నాయన్నలు-అన్నయనునది ప్రేమను గనఁబరచు సంబోధ
నముగాను వాడఁబడును. దౌర్బల్యము=బలము లేకపోవుట.

శ్లో. 96. అనురూపములు=అనునందిన రూపముగలవి, తగినవి. కలకండంబులు=
పటికిపంపదార ము క్కులు. బొంది=శరీరము. రాజ్యక్షి=రాష్ట్రమునకు లక్షీదేవి.
విత్తసాగ్రయఁడు=లింగప్రతి సమానఁడు. వాకన్న = నేనుగనినట్టి. కన్న, ఉన్నశను,
ఉండుగా. భూతార్థక వికేషణములు. నెఱు లెఱుగు=భయముయొక్కరీతి. కలిపయి
పరివారకులకొంతమంది పరిజనులను. కీడునుశంకించి=హానినిగూర్చి భయపడి కు
భమును శంకించి=మీలునుగూర్చి సంభేదపడి. ఆరెకులు=తెలారులు, అనఁగా, రాత్రు
లయందు దొంగతనము జరుగవలెఁ గానిలికాదు దొంగతనపుంబులు. ఎఱుగునెత్తి=కిం
కధనవి హెచ్చరించి. ఎఱుగు-వానా. ఎఱుగుగొడ్డు. బంధనిద్దర=ఒడలెఱుఁగని గా
ఢనిద్ర. ఉత్పిష్టమయిన=చేలైన, గొప్పదైన. వేగిరపడి-పుట్టు. వేగిరము + పడి.

శే. 97. కరణము=కారణము. ఆయుధహస్తములు=కస్త్రములు చేతులతోదుఃకల వారు. నెలరే=స్త్రీ. అన=అన్య. మూలిక=లిరగ్గున. రాశిందివ-వచ్చు-ధా. శీజర్థక భూతార్థక విశేషణము. భయశంక అకులితములు=భయముచేతను పండితములే తన చెదరినది.

శే. 98. పట్టపగలు-త్వ. పగలు + పగలు, పేదపడంతులు=వీరస్త్రీలు. పానీయ విలంబులు=త్రాగిగడగిననీళ్ళు, అనగా, మంచి నీళ్ళు. విలంబములు=పోకిరిలు. కూతుకొనిపోవు=దిండుకొనిపోయెడు. అవీట=అపట్టణమున పాంథులు=బాటసారులు. మృదయదారులు వృత్తాంతము=మనస్సునకు భయంకరమయినాథ పులుగులు=పక్షులు, లేక, గుడ్డగుబలు దౌర్జన్యము=చెడ్డతనము అంతరింపక=కడవగా, పోగా

ఇరువది యాటవ ప్రకరణము.

చాంచల్యము-చంచలభావము. కాగడా=చేదినట్టి-ఇదిదేశ్యపదము. నడలక=బాటగా.

శే 99. ఆలముకొనిన=క్రమకొన్న. శిరహీనమై=తలలేనిది. బారదొ-త్వ. బార+ఎడు. మృశువడియె=స్తంభించె-హాశ్వర్యముచేరి గడలలేకుండెను. వెంగలి=జడుడు-అనగా, మనస్సుయొక్కయు అంగముయొక్కయు చేష్టలడిగినవాడు. మేకవన్నెపులి=పైకి మేకయంతటి యమాయకుడుగాను లోపులి యంతటి మృశుడుగాను నుండువాడు. నిరుపమాన గుణరత్నాకరని=పాటిలేని మంచిగుణములను మణులతోకరమయినవానిని. నిరంబంబ=ఆధారములేనిది ప్రకరణము-అచ్చుకప్పు. ప్రకరము=గుంపు. నిర్గతికము=దిక్కులేనిది. నిరాభరణము=నగలేనిది. నికూరము=కొరగ్గుములేనిది.

శే. 100. హేనుచంద్ర అస్తమయముఅయ్యెకా=హేనుచంద్రుడను చంద్రుడు క్రుంకెను, అనగా, హేనుచంద్రుడు మృతినొందెను. విలుధులకు=పండితులకు. (రాజపరమైశ్వరుడు) లేక, దేశతలకు (చంద్రపరమైశ్వరుడు) విలుధులు.....టలి చంద్రునిలో నమృతముండును. అది దేశతల కాహారము. చంద్రుడులేనియెడల దేశతల కాహారము దొరకుట కష్టము, లేక, ముదిరాజులవద్ద పండితులు పెక్కులుండు

రు. ఈ హేమచంద్రునినంటి మందితేడుగు మరణించుటచే వానికి కన్నులు దొగ్గట దుర్లభము. చిత్రభానుడు = హేమచంద్రుని తమ్ముడు. లేక, ఆశ్చర్యకరమయిన నూర్ణ్యుడు. కరములచేత = చేతులచేత, లేక, కిరణములచేత. మంగలము = వేపుడుచట్టి. పాపిచిరాయువు = పాపముగలవాడు విరకాలగు బ్రతుకును. పయోముఖ విశుభంధము = పైన పాలు తోస విషమునుగల కడన, అనగా, పైకి మంచిమాటలాడుచు తోస గొంతులు గోయువాడు. ప్రేతుడై = పురికొల్పఁ బడినవాడై విశ్వసనీయుండు = నమ్మదగినవాడు. అనఘుని = పాపములేనివాని. పథ్యంబులు = హితవులు. మధ్యమ తోకము = భూలోకము. అంధకార బంధురము = చీకటిచేత దట్టమయ్యెడి. నిశాచరులు = రాక్షసులు-వృద్ధ. రాక్షులయందఁ దిరుగువారు. మదగజంబులు = గర్వింపిన యోధుగలు. రాజసింహంబు = రాజులయొడసింగము, లేక, రాజశ్రేష్ఠుడు. క్రూరసత్వవృద్ధి = క్రూరత్వ స్వభావములయొక్క పెంపు, లేక, క్రూరజంతువుల అభివృద్ధి. రాజహంసము = రాజులలో శ్రేష్ఠుఁడూ, లేక, రాజునెడు అంచా జనమానసంబు = జనుల మనస్సులు, లేక, జనమనెడు మానసమనస్సు. శీతాంకుడు = చంద్రుఁడు-వృద్ధ. చల్లని కిరణములు గలవాడు. దైవతపవాతులు = దేవునిచేరి నాశము నొందింపఁ బడినవారు.

శ్లో. 101. భుకలి = శ్రేయముగలవాడు. రాజశేఖర సంగ్రహము = రాజయొక్క దేహమును గాపాడుట. మనోగతిమైన = మనస్సులొనెత్తు.

శ్లో. 102. దిగ్ధి = దిగి. నిక్షించి = చూచి. అనుజాని కరవృక్షము = తమ్ముని చేతితాగుడు. అనుజాడు-వృద్ధ. తరువారిఁ బుట్టింపఁడు. ప్రముఖులు = మొదలగువారు. సింహాకిరణములు = సింగపుఁ బిల్లలు.

ఇరువది యేడవ ప్రకరణము.

శ్లో. 103. దోర్బలు = కావ్యములు. కక్ష్య అంతరములు = లోగిళ్ళ లోపలిభాగములు. తరంగములు = అలలు. ఖటుంబ ఉద్దోలములు అగు = ఖటుంబమును బ్రతికించునవి యగు. శబ్దగ్రహ = శబ్దదేహము. అనఁటికంబము = అనఁటిబోయె. కన్నుల కొలఁకులు-అచ్చుకప్పు. కొలుకులు-అని యుండవలెను. కొలుకులు-నీ, వ. కొలికి. తొరగి = ప్రవహించి. (తొలిగి = విడిచి) మస్తకమునక = తలమీపది.

పే. 104, 105. ఉబుకుట=పొంగుట. ఆక్రందనము=వీడ్పు. సంకత ధార=విద్య
తెగనిధార. లకుముక=అకాశమందుండి తెక్కలాల్పుడు పొంచువేసి నిటిలాపల
నుండు చేపను బట్టకొనిపోయి తినెడు ఒకజాగిపక్షి. పాప్ర=అథారము. కొంపో
వుజీ-వృత్తి. కొంపోడువు+వీ-కుధ్యము పురుషమున వు విలువైకల్పికంబుగ లోపించు
ను గనుక : కొంపోడు' అనియయ్యెను. ఉకారమునకు అచ్చు పరమగునపుడు సంధి ని
త్యముగనుక యారూపమువచ్చెను. నిరుడు=క్రిందటి సంవత్సరము. సప్తాంగములు-
స్వామి, అమాత్యుడు, సుహృత్తు, కోశము, రాష్ట్రము, దుగళము, బలము. గీచినగీ
టు దాటకుండుట-అజ్ఞాపించిన యాజ్ఞ మారకుండుట. చైతన్యము=కదలిక. తెంగటి
ల్లి=ఎడబాటునలవివ్యధనుబొంది. చున్నలుచుట్టు=వేదనపడు.

పే. 106. అపగతిగ్రాణ్యలు=పోయినగుండె నిష్పరముగలవారు అరవిందవానిని=
తామరలో నివసించువాడి-మంచుకపుల వాక్కులందు, రాజుల సూతులందు, పశువరణ
మోములందు, గోవులందు, తామరలందును లక్షి నివాసము చేయుచుండునట్లు పెద్దలు
చెప్పుదురు. దంపతులు-వృత్తి. జాయ+పతులు. భరిత్యాపన్నిధికి=మగనిదగ్గఁబట్టు
కూర్చి=వ్రేలు. జగత్ ఏకీకరణ=పుంపలమందొక్క-దైన కార్యములగలవాఁడు,
ప్రపంచదశా=సంతుష్టిగల మొగముగలవానిని.

పే. 107. అనన్యశ్రద్ధ=చరితులను శరణుజొచ్చుచి. దాపురించె=పొమ్మించె.
శుద్ధస్థితికము=నిమగ్నమయిన యితివృత్తము కుశలగ్రబుద్ధి=గడ్డిపరక కొనవంటితె
గవి, అనఁగా, నూత్నమయినబుద్ధి. భనక-నూత్నచేదీప్తిము=వేదోక్తవిధుల గుట్టులనై
తీసిగొందుట. రథ=అరచేరియందు, పాదములఁబుంచును నుండుగీత. విలాసము
లు=శృంగారచేష్టలు. మానీషివస్త్రధ అరతారము=స్త్రీలకు నుదనుని తిగిగట్టుట. వీ
ద్యుత్ జవవిబుధముణి=చండితులను సమస్తకొరికిలచీగ్నడు యంతామణినింటివాఁడు. వి
బుధముణి=దీంతలమాణి, అనఁగా, చింతసామణి. రాజులకును=రాజులలో శ్రేష్ఠుఁడు.
లలక-వానా. బొట్టు, ఒకచెట్టు. కళ్యాణమూర్తిక=మంగళమయిన యాకారముగల
వాఁడు. అంగలాత్మ=దాశింపు. నవమఃకుండు=క్రొత్తవస్త్రధుఁడు.

పే. 108, 109. గుర్ధయము=అన్యాయము. అధోక్షిక=పగము మాటగ. పల
వించుచుక=పలుమారులు చెప్పమి. పెన్నలు=పెద్దనెండులు. మనోజ్ఞత=అం
దము అంకింతయాక=దగ్గత. రక్తసిక్తము=క్రుంగుచె: దడిసిచి. ధూరిగూసరిత
ము=చున్నచే బూడిదసర్పముగాఁ జేసి బడినది. రసికలగ్నగణ్య=రసము నెఱఁగినవాఁలలో

మొదట నెన్నదగినవాడా. రాజసంశజుధివంద్రమా = రాసకులమును సముద్రమునకుఁ జండువాడా. తొలిమాలిపట్టి = మొదటఁబుట్టిక కొడుకు. తూర్వధ్వనులు = వాద్యపు మ్రోతలు. వైతాలికులు = స్తుతీసావకులు. ముక్కుజరాసంధుని చేక్కిముగధ దేశపు రాజైన పృథ్విద్రునుకిఁ బిల్లలులేను. అతఁడు చండకాశినుడను ముని వాక్త్ర యించి యొక మామిడిపండును సంపాదించెను అపండును రాజాభార్యకు ఋతుకాల మున నిస్తుని మునిచెప్పెను. రాజుట్టిచ్చెను. కాని రాణి తానుసగముతిని తక్కినది తన సనతికిచ్చెను. ఇరువురును గర్భముఁదాల్చి సగము జేమాములను గనిరి. వానియుపయోగములేవని వానినిఁ గోటకందకములోఁ బారవైచిరి. అక్కడ జరయును వోకరాక్షసి యాహారమునకై వానిని సంధించి తినఁబోయెను. అల్లపిల్లవాఁడేడ్చుట కారంభించెను జరయా పిల్లవాని రాజునకిచ్చించెను. జరచే సంధింపఁబడినవాఁడు నాన జరాసంధుడనని పేరుపెట్టిరి. తల్లులారా = దేవతలారా, నేలతల్లులారా = బ్రాహ్మణులారా. వేదవేదాంగరుఁడు = వేదములను వేదాంగములను నిజఁగఁనవాఁడు. వేదాంగములు = శిక్ష, వ్యాకర్ణము, ఛందస్సు, జ్యోతిషము, నిరుక్తము, కల్పము. నిరతుఁడు = మిక్కిలి యాసక్తిఁగలవాఁడు. పరావతారఁడు = మఱియొక పుట్టుకఁగలవాఁడు. రక్షణీయుఁడు = కాపాడఁదగినవాఁడు. కాపరాజే = రక్షించరాదా.

పే. 110. సంస్కారము = శనమును గాల్చుట. దాదాపు వ్రు. దాఁపు + దాఁపు. అంతః = ననుఁగుమీది పీఠము - ఇది శేక్యపదము. ప్రసక్తిము = మిక్కిలి వృద్ధిపొంది పఁబడినది సపర్య = పూజ. చాయ = నీడ - నూర్చిని భార్యయింగురు చితి = పీనుఁగును గాల్చుటకుఁ బేర్చినట్లైను లోనగువానిపోగు; సాద. విమానము = అంతరిక్షమున దేవతలెక్కి సంచరించుచు రథము - నానా. గుఱ్ఱము. సంధానకర్త = సమకూర్చువాఁడు. సహగమనము = (నురణమంగు) భార్య భర్తతోఁగూడఁ బోవుట. దీనినే నాగుమానమని జనులువాడుగురు. చిత్రిలో అల్లయుక్తిను కాలములోను అక్కిగు కాలములోను రాజపుత్రస్త్రిల నేమలు జోహానుల్ని భర్తలతో స్వర్గమునకుఁబోయిరి. తల్పము = పొన్ను. పోవుదేవు. పోవుదువు + ఏ. సర్వోష్ఠి = వ్రు. సర్వ + ఉత్సాహ.

ఇరువది యెనిమిదవ ప్రకరణము.

శ్లో. 111. పెట్టియటాప్పదే-త్యు. పెట్టియట + ఉప్పగు + ఏ - అకారమునకు సంధి బహుళము. ఉకారమునకు సంధి నిత్యము అనుసూత్రములచేసట్టి రూపమునొప్పును. విలాపము = ఏడ్చు. పొంత = చుంక. దయనీయము = కరుణ చూపఁదగినది. ఉత్తక్రియలు = చచ్చివారిఁజేసితి అపరికముగాయలు జ్యేష్ఠ = పెద్ద-నిరు. కనిష్ఠ. ఉపనీతుండై = చదువనవచ్చునది. సంక్రమించినది = ప్రవేశించినది యుక్తియు క్రమము = ఉపాయముతోఁ గూడినవి. శోకగద్గదుండై = దుఃఖముతో వణుకుచున్న కంఠముగలవాడై.

శ్లో. 112. కన్నుబ్రామి = కన్నులగట్టి, అనగా, మోసముచేసి. వికచఅరవిందముల మెసిమి = విడిచిన తాళుల క్రొత్తకాంతి. హృదయరంజకమై = మనస్సునకు సంతోషము కలిగించునది. దత్త్యకా = హృత = మారముగా తిలుము. పోషింపరిచ్చి = పోషణములు నిలుపుట. పక్షమ = తొమ్మిది. వెడఁద = వికారమున, అవ్యాధికా = అపరిమితముగా సరసము = దగ్గలు. కులుకుచుకా = కృంగారముగ మెలఁగుచు. మహాభాగుని = గొప్పభాగ్యముగలవాని. కృతఘ్నురాలు = చేసిన మేలు ములుచునది. (కృత = చేయుచునదిగానిది, ఘ్ను = చంపునది.) తిలోదకంబులు = మధువుతో విడిచెడునది. విచ్చమాత్మమి = వేడివిట్టూర్పులు విడుచుచు. మిన్నకుండి = దూరకుండి-తూడ్గితుభకాకములు

శ్లో. 113. ఉగ్గడించు = పొగడు. శవవహనము = పీనుఁగును మోయుట. వేవళలు-త్యు. వేలు + వేలు. మావటిఁడు-త్యు. మావటి + తుఁడు = పరుఁగును నడపువాఁడు. బాష్ప అకులితాచిహ్నై = కన్నీరుతోఁగూడిన కన్నులుగలవారై. దురపిల్లిరి = శోకించిరి. దివాణము = రాజు కొలువుకూటము. అష్టాదశ వర్ణాములవారు = తమ యెనిమిది బాతులవారు. వారుబ్రాహ్మణాది వాల్మీకాదులలోని యింతర్భాగములు. వయినఅధిరాజుమై = కన్నులకు సంతోషము గలుగఁజేయునది. విహ్వలై = అలయనముల సాధికత తీర్చినవారై. ఘ్నై = చంపునదనములు. విధినియాచిది = బ్రహ్మచేతని నిందించుచు. పౌరాంగనలు = పట్టణస్థులు. వరిక = రంజ.

శ్లో. 114. బయిలందుఘ్నులు = గలఘ్నులదెలుపు భేదలు. దుంకరి-వావా. భేరి, తరులుఁడు ఒకసంవత్సరము. పట్టపుటేనుంగ-త్యు. పట్టము + ఏనుంగు. బాహుళ్యము =

అశేకమైయుండుట. అంతఃకరణములు=మనశ్శులు. భౌతికంశ్చ=నూటలాడుటకు. భూవధ అంతరము=భూమికిని ఆకాశమునకు మధ్యనున్న స్థలము. విద్యుత్ క్రమగత=కాస్త్రములలో జెప్పబడినట్లుగ. కష్టవశత్రుచిన్ములు=కష్టవశము+అచ్యులు. దరికొల్పటం=కాల్పట-దరికొనుధా. వేరిరదాధకము. తడవుగక=అలశ్యముగ. అమాతి=అగ్నియందు జల్పుట. భస్మఅవశేషము=బూడిద మిగులుట. వగర అభిముఖులు=పురివయపు మొగములెట్టినవారు. గానీపడు=క్రమపడు. కొండొక సేపు=కొంచెము కాము. ప్రతిష్ఠించి=నిలిపి. ద్వాదశరాత్రంబులు=పంజరెందురాత్రులు. పైశ్చక=పిశ్చకేవల సంబంధముయిన. విముక్తః=ఎదువబడినవాఁడై.

ఇనువది తొమ్మిదవ ప్రకరణము.

శ్లో. 115. కాశచిచ్చు=అడవిలోనియగ్ని. గుణగ్రహణ పారీలు=మంచివము ను చరిసికొనుటయం దధికులు. (పారీలు=ఒడ్డును చుట్టినవారు) వెన్నెల-శ్రు. వెల్ల + వెల. కోయిళ్ళ-రూ. కోసిళ్ళు-వ. వ. కోయిలి, కోసిలి. కలిమి-కలుగుధా. కృదంతము. తొలుదొల్ల-శ్రు. తొల్ల+తొల్ల. కళోరవారక=కలవపు పరకామానము. అతికఠాక్షి-ఇదియొక యలంకారము. ఒకదానినిగూర్చి యింకొకయముగాఁ జెప్పట. యాదార్థ్యము=నిజము. బత్తెములు=భోజనములకయ్యెడు ద్రవ్యములు. దశరాత్రంబులు=పదిరాత్రులు. ఓపినకొలఁది=కత్తివట్టి. కరణి=వలె. నవవైధవ్య దుఃఖ భారముచేత=క్రాంతివిధవతీతముయొక్క బరువుచేత. క్రుంగి=క్రిందికి నడిగి. పరిచరణ అరవిందములై=భరితయొక్క పాదముల నెడు పద్మములే.

శ్లో. 116. విమంజ-తత్ప. విమంజు. ఆరాధించి=పూజించి. సగౌరవంబుగక=మర్యాదతో. ఉచితప్రసాదము=కలిగినట్లు. నేగులపాండు=రహస్యముగా నుచూచారములు గొనితెచ్చువారు. అక్కను=కొవము. దనుజుడు=రాక్షసుడు-దనువువలనఁ బుట్టినవాఁడు. అనుజుడు=తమ్ముడు-శ్రు. అనుసరించి పుట్టినవాఁడు. విన్నతులై=హాశ్వర్థముగలవారై. (స్థితులు=గర్వముగలవారు.)

శ్లో. 117. జగద్రంగము=ప్రపంచమనెడు కాటకస్థలము. నిక్రమించినవాఁడు=వెళ్ళిపోయినవాఁడు. (ఇది నాటకపరిభాషలోనిమాట.) అంశము=నాటకలోని భాగము.

నానా. సమాపము, భూపరిమము. సమానముడను=కూడ నాట్యమాడువాడను. సమా
కారుడను=న్నేహితుడను-వృత్తి. కూడఁ బడచేయువాడను. సమాకారము-నానా.
రియ్యమామిడిచెట్టు. సమాపాపము=కూడఁ జరుపుకొనువాడను. పదునాలుగు విద్య
లు-నాలుగు వేదములు, అఱువేదాంగములు, మీమాంస, వ్యాసుకాస్త్రము, పురాణము
లు, ధర్మకాస్త్రము మేర=పాద్య ఏకపన్నీ ప్రతిఘడు=ఓక్కభార్యయందే నియమ
ముగలవాడు. పరిశురాముడు-ఇతఁడు జయదగ్గికొడుకు విష్ణుని దశావతారములలో
నొకయవతారము. ఇతడు ఘోరరిపముచేసి శివునిమెప్పించి యతనికి శిష్యుడయ్యెను.
విలుకదై శివునివద్దనే నేర్చి క్రాంచపహస్తమును భేదింపుట మున్నగు నదృశ్యక్రియ లొన
ర్చెను. ద్రోణాచార్యుడు-ఇతఁడు భరద్వాజుని కొడుకు. అశ్వత్థామరిండి. కారపు
లకుఁ బాఠపులకు విలుకదై నేర్పినవాడు. భారతయుద్ధములో ఘోరముగఁబోరి
ద్రోణి నొదరుడయిన దృప్తదుగ్ధునిచేఁ జంపబడెను. ఇతని క్రియశిష్యుడగు
నజ్జనుడు భారతయుద్ధమున జయముఁ గాంచునరిటి ధన్వద్య గలవాడగుచు.
వానిఁబట్టి యితని విలుకదై యెట్టిదో యోచించవచ్చును. కలపించి=కలఁతఁబడి.
కలఁతులు=మ్రొంగుదువు. అక్కసెల్లిండ్లు-వృత్తి. అక్క + సెల్లి - ద్వంద్వంబున పరు
షములగు న, స, ప, ద, ప లగు. కెంపుబందిక=అభివృద్ధివందఁగా. సమాశ్వాసించి=
చక్కగా నోదార్చి. ప్రకృతి=స్వభావము. కునుమకోమలి=పువ్వులెల్ల మృగవైది.

పే. 118 ప్రతీక్షింమచుక=ఎదుగుచుచును. అనలై=దిక్కులేనివారై. ఆ
త్రము=అతురికి తొలుపాటు చిత్రగింపక=యోచింపఁగా. హరిచరణ భ్యామ=
విష్ణుని పాదములకు భ్యానించుట. కురుక్షేత్రము-కురురాజు దీనిని గుమ్మటచేసి దీనికీ
చేరునచ్చును. ఇచ్చటనే భారతయుద్ధము జరిగింది ఈష్ఠామందే పృథ్విరాజు తన దేశ
స్వాతంత్ర్యమును మహావృత్తియలకుఁ గోల్పోయెను. దీని నే స్థా సిద్ధిరమందురు.

పే. 119. శేఖ=జూబు తప్తయోక=మిక్కిలి. పురాకృతి కిమఫలము=పూర్వ
ము చేయఁబడినపనికి ఫలితము. అధ్యంత మందీరము=మధ్యమున్న యిల్లు. కర్ణకలోర
ము=చెవులకుఁ గలిసము భిన్నుడై=దుఃఖితుడై. కనుగందిం=మిక్కిలి వాడిన-వృత్తి.
కందిన + కందిన. (కనుగందు-వృత్తి. కనురు + కంద =లేరిట్ట, లేకి, నలుపు.) దో=నె
డు-వృత్తి. దోకిరి + ఎడు. చన్నీర్పు-వృత్తి. చల్ల + కీర్పు. ద్విగుణము=రెట్టింపు.

పే. 120. పంచస్థానిములు-స్థానిము, అపానము, సమానము, ఉదానము, వ్యా
నము. ఇయ్యకోన=సన్నగించు. రఘురాముడు=రఘుకులములోఁ బుట్టినరాముడు.

రాముక్తైః సంకలుగలవు-నానిని చెల్లుచాలుననుండి చంపుట. మహాపతివ్రతయొక నీ
 దిగుం దనునానముచేత ౧ మొగ్గిప్రవేశము చేయునుట. చాళివాని మాటవిని భా
 గ్యవంకిఁ బంపుట మొ॥ నవి పంకిలని చెప్పవచ్చును. గాని యనిపైతము సహేతుక
 ముగి చెప్పట కాధారములున్నవి. హరిశ్చంద్రుడు సత్యము నిలిపికొన్నవారిలో న
 గోపగుడు ఇలనికిఁ గొంతిలులేనిని చెప్పవచ్చును. దంధాన్వేషణ సగులు తప్పులేం
 చిన తురిని కీర్తించుచు విషము బ్రాస్తూభక్తి మొ॥నవగలని చెప్పవచ్చును. కానియ
 యొక్కకి నెలంగు. ధనురారాజుకైన దప్పలుగలవు-దోబాచాక్యలు మిక్కిలి ప్రతా
 పముతో భారతియుద్ధమునఁ బోగుచుండ వానినిఁ జంపుటకుఁ గృష్ణుల పోద్యల
 ముచే ధనురారాజవృత్తిము పలికెను. -దొక్కటియే యనివత్త దయామయర్పిం
 బు=కరుణతో పండియందుట. కారుమబ్బులు=నల్లని మేనుములు. ఆయాచితము
 గాఁగోరఁబడకుడ. జలదానము=పిటిచిచ్చుట. దానము-నానా. ఈవి ఏనుఁగుము
 క్కె చెక్కమీఁది చుదజలము. లోకైఃపూజ్యాని=ప్రసందితులగు ముఖ్యముగా పూజిం
 పఁదగువాని. కాశ్యపి నరి కూపము=స్థిరమయిన నర మనెడు నూయి. రవరవలు=స్ప
 థకాలు. ములిసములు=ముఠిమొలచి సానలై=నన్నులై. పడింతులకా=శ్రీలను.

ముప్పదియవ ప్రకరణము.

పే. 121. అనలనాడు=మరునాడు. జాహర=అల్లుడు. విడిసి=విడచెడి. గు
 ద్దు-రూ. గుణులు=అనఁబాలు. సోపానములు=మెట్లు. మనోదానము=మనస్సుయొ
 క్కెకాలు. ఉత్తరీమపుటలంచు-భ్య. ఉత్తరీయును+అంచు. పట్టు=వాసస్థానము.
 ఇడువారు=ఎచ్చికివారు. డోన్=చిక్క-డయ్యథా. క్షాన్ధకాకము. నత్తి=కీడ-నల
 గుధా. కృదంతము. శల్కమై=ఎముక (మాత్రిమే) గలవాండ్రై. బాష్పఉద్గమము=
 కన్నీళ్ళయొక్క పుట్టుక. అలింగనము=కొరిగిరింప.

పే. 122. అడలచోరకొన్న=భయపడుటకు మొదిలకెట్టిన. పరామృంధకా=
 చక్కగా విచారింపఁగా. విత్తపుంగవుడు=బ్రాహ్మణశ్రేణుడు-సింహ, కాదూకల,
 కాగ, పుంగవి, స్పృహగ, కుంజరి మొ॥ శ్రేష్ఠివాదకములు. సర్వస్వముకా=ధనమంత
 యము. దుఃఖసాగరము=విచారమనెడి సముద్రము. సాంగత్యము=స్నేహము. భావ్య
 ము=లంచఁపగినది. పీఠ్కొని=సెలవుపుచ్చుకునివెళ్ళి. హిమనిరుస యల్లుఁకెల్లవి-

శత్రుడు హితుడగును మాత్రమున మాత్రమున పార్వతిని దెబ్బియ్యఁజేతు. ఎట్లయితట-త్య-
ఎదుట+ఎదుట. అరిది=కృష్ణుడు. వెనరు ఒకంతయొక=కేయ కొంతయొక.

శ్లో. 123. అత్త హస్తం=శస్త్రము దాను జంపికోనుట. తెనుక=పాపము. పరివిష్ట
ము=భరణము వెను విచ్చును. అలనుట=దిరి. అభిష్టము=కోరిక. అనినదిగా-
తనియెట్లుగా. నెచ్చెలులక=న్నహితులను. మెరియలంటి=గుండ్రాకృతిలంటి. మా
మూర్తి-త్య. మూడు+మాత.

ముప్పది యొకటవ ప్రకరణము.

శ్లో. 124. గిన్నె కాలము=కృష్ణ అపర మాపములు. గిన్నెము=శదిమి. నిరా-
లంబుడై=అక్రమము లేనివాడై. తెనుచ్చుకోని=కుడుమికోని అప్పులై=ఇచ్చులై. ర-
క్త చందనములు=ఎఱ్ఱని గంధములు. విధివిధానముకా=కాస్త్రముంగుల తెప్పలచేసినది
గ. గద్యము=వచనము. మనోరథసిద్ధి=కోరిక సేవజేయుట. దుర్విరీక్ష్యమై=మాడ
రానిదై. ఓడి=భయపడి. శంకరాపహేతు=తీర్థముయిన చట్టములుగలవాడు. తెల-
మాత్రుట=వచనము. అర్హప్రదానము=చేతులకొక నీరుగుదురుట. గుఱుములే
దు-అదిగాయత్ర, ఛందము మొదల నది. మూర్త్యున కందుకోని పర్రాక్షుడనిపేరు.
వృద్ధులలేనివాడు ఇతడు అమాయకుడు. కళ్యాయము విశేషములకు బుట్టివోడును.
విశేష కర్మనిపుణుడు కవచము క్రమముకు దుకంపెయందు త్రుక్తులుగలిగినను పమా-
యిత్రుడైన ద్వారపతి గర్భము తొచ్చునను. అపవిత్రమున పంథానాథుగాక తోడను
మొదలు క్రిందిభాగము లేనివాడైన యితడుత్రుడై. ఇతడు తన్ను వికలాంబుని
తేసివందులకుఁ దల్లినికనెంచి మూర్త్యుని సాధియగుటకుఁజోయెను. ఇదిని నామాంతర
ము అరుణుడు. ఇతనికోడుకులే రామాంబుగాధయందువచ్చిన సంపాతికటాయిత్ర
లు. అపారము=వాద్దులేనిది. ఉపకరణములు=సాధనములు.

శ్లో. 125. స్వీకరించి=తృప్తుకొని. వచన=వాద. దీక్షుకావాచము=పాదముల
నతలుచు-ఇది రాజపురుషులక్షణము. పాలము=నదురు. కొలువరులు=సేవకులు. అ-
గతిము-త్య. ను + అగతిము=కుభమునరాక (Welcome) మునియ్యిరి కలము
లు=మనస్సునకు సంతోషములు గలంగఁజేయునది.

శ్రీ. 126. నిరర్థి = చక్కఁబడి. పరియామము = గూ. పర్యామము = మఱియొకటి
మరిచిని = నేనతోదిగి. పాలుపోవము = నిరామము కాకపోవుట చేరి. పాలుపోవుట. వ్య.
భావార్థము. కృతనిర్వయుఁడు = చేయఁబడిన నిర్లయము గలవాఁడు.

శ్రీ. 127. చర్మంపక = విచారణ చేయఁగా పరమగుోష్మము = మిక్కిలి దాఁచఁబడినది
చర్మము = విచారములు. పొక్కు = దుఃఖము. హెచ్చరి = అపధానము. ముఖమునో
వికాసములను = మొగముయొక్కయు మున్నయొక్కయు తెలివి తేటలను. దౌష్ట్యము =
దౌష్ట్యము, చెడ్డతనము. పోగిలి పోగిలి = మిక్కిలి పరికిరింపించి యుండుటయు. నో
వరవియోగము = తోడఁబుట్టినవానినంది యొడఁబాటు. మందు = దుఃఖించు.

శ్రీ. 128. దుండగములు = కీడులు. (దుండిగము = ద్వంద్వము.) వేయ = వేఁపట్టు
వ్యర్థపురప్రవేశము చేయించుట = వంపుట. పరిశ్రమం = విలయము = విడిచిపెట్టవలెను.
అచుక = అచుకఁగా = అందించఁగా. అసంభవము = తలఁపించనిది. హెహెట = గూ
మొగమొట = సంగోచము. నిరాకరింపుఁడు = తిరస్కరింపుఁడు. అం = తిరి = తిస్సి. అం
తిఃపురము.

ముప్పది రెండవ ప్రకరణము.

శ్రీ. 129. లేవడ = పోతఁకాలము = గూ. లేపాడి. పాశుత్వం = శుద్ధిదయపర్వ
తము. ప్రసన్నఁడై = పంతుఁడై. పేపులు = గూ. పేగులు. భాగ్యనాదోయ =
కుళమును గనఁబడుచుంది. అనుకూలురు = దు. ప్రతికూలురు. కడుఁగూర్చు = మి
క్కిలి ప్రేమఁజూపును. కష్టసాధ్యము = ప్రియమేరి సాధింపఁదగినది. సంక్రమము =
తోట్రుపాటు. మల్లడిఁగొన = పెనఁగొనఁగా. మతూహలము = శతక. ఉతలూట
ము = మిక్కిలి యభిలాషము.

శ్రీ. 130. పాష్టాంగదండ ప్రదానము = ఎ = విడి యంగములతోఁగూడిన నకుస్కా
రము. దీర్ఘాయా = అమృతము = దైవ ఆయువులు గలఁగా. కృష్ణానిమలము = కుళము క
లుగుఁగా. ముదిర్ల పాత్రము = బంగారుచెంబు. పశ్చిరము = పశ్చిము. భవోద్ధి = నేను
భక్త్యుఁడనైతిని. రాఘవులకు = రాఘవలకు వారికి. వశిష్ఠుఁడు = గుప్త ఋషులలో నొకఁ
డు. రఘుమలమునకు = మతోహితుఁడు. ధాన్యుఁడు = పాండవుల పురోహితుఁడు.

శ్రీ = శిష్యులి. మహాశ్వము = మహిమ = శ్రభావము. స్వనగరము = స్వంత పట్టణము.
శ్రుతైందిరి = పంపి.

శ్రీ 181. వణాన అతీనుయన = పొగడ్తకు మించిన. ఉల్బా = సంకోషము. తోప
మండ = నలుమండ. తిత్ పీక అనర్థుడై = దానియందే ముగ్ధులుగా వాసక్తిగంపా
డై. చిత్త సమితము = మనస్సు ముక్తి నిలకడ. గ్రహచారము = గ్రహములయొక్క వ
దన. గుడ్డ = బావుకట్ట వావాడబ్బ.

శ్రీ 182. చిరకాల విరూపితామయ = చాలకాలమునుండి యెడఁబాయటవలని శ్రీ
దన నిమిత్తము వానా. కారణము. కమము. హంతకులు = చంపువాండు. వృ
ద్యుపేటిక = మనస్సు నెరుపెటి ప్రవాదము = చట్టి వాడుక. కులస్యజ్ఞ నిర్మూలనము = పం
తను నెడునెట్టును శిశ్యునో. బెలింమట. ప్రకృతాచారము = సగ్గుణులన్న శక్తిప్ర
కారోన్మనవార విగుడు = మోములోని వాడుక నెలిగినవాడు. తోడిదొంగలు = కల
పి దొంగతనము జేయవారు. కర్త - బ్రాహ్మణుల నామమునకు జీవించేర్పడి సు
జ్ఞ. వర్త - క్షత్రియ నామమునకు నులులు.

శ్రీ 183. అధికారగర్వము = గొప్పయినోగ్గియై యుండుటవలని గరువము. విష్ణు
వీగు-ఉగ్ర. వీగు + వీగు = విక్కిరి నిక్కు.

ముప్పది మూడవ ప్రకరణము.

శ్రీ 184, 185. సంభావించుట = పుట్టించుట. సందేశము = వార్త. సందిగ్ధమన
మగ్నము = పంజేమామయన మనస్సుగొందియై. కోధాగ్ని = పంజేమ పెడునిస్సె. అనుభా
తుడై = అజ్ఞాత బొందినవాడై సుద్యానిదకము = పంజేకేయ యై పుట్టి
వరింగళుజ = మన్ననో. జేమలవిన లింగమును బూజించుట. అధిష్ఠించి = ఎక్కి.
తానోపును = రానిచ్చును. మనోమాలిన్యము = మనస్సులోని కల్మషము పింహద్యార
ము = తాచాళి. రథశలకరణము = అరదము దిగుట. అనంత అభ్యుదయములు = మిరి
తని మేల్లుకలుగుట. తక భూమియను మేలుకాన్పును - మొదటి యార్థమంటే
కర్తవ్యము సమాధము. రెండవయార్థమందు ద్వంద్వసూపము. అగమము = రాక.
బోధలంఛనము = మంగళముతోడి ప్రయత్నము. (కృతీయ తత్పరువ సమాధము) శ్రీ

క, కుళదొంగముడు జంతునది (ద్వితీయా తత్పురుష.) ఇతరకలంబులు = సంకుప్తము. పూర్వస్య = వెనుకటిజ్ఞ ప్తి. ఉద్విగులూరు = ర్వరపడు. మొగసాల = తలవాకిటి చావడి. లూతుములు = గుడ్డుత్రసాలలు. కొట్టములు = చావళ్ళు-తళ్ళు. కొప్పములు = చెక్కులు = చెక్కుళ్ళు.

పే. 137 దుఃఖితనలంబులు = దుఃఖితుల నెడు వన్నెయందు. (అనలము = అగ్ని, అనలము = గాలి.) ఇల్లు = బొల్లు = అసత్యము. బొల్లి = అదృశ్యము. ప్రకాశముగా = పైకి వివరించుచున్నగా. మృగిణి = బిందె ఎగచుట-మగిలిన. కుండను దిరిగి కూర్చునేయు. అల్లె చచ్చినవానిని దిరిగి తేలేము. వార్ధి = పయద్రము-వృద్ధి. నీటికి స్థానమునునది. వేదవేత్తలు = వేదముల తెలిసినవాడు, అనగా, వండితులు. సామంతులు = చేసికొంది రాజులు. మువ్వపింట్ల = ముట్టుకొని. శిరోలగము = పెద్దసభ. కారదాదేవి = సరస్వతి. చతుష్పత్తి విద్యాగర్భములు = అరుది నాలుగు విద్యల నెడు మునులు. కాలిక్షేత్రము = ఎరిమిది. క్యాలి-అదృశ్యము.

పే. 138 ౭ మదముగతజలనేకుబంధనము = దుఃఖించుట వృద్ధ. గతజలనేకుబంధనము = వృద్ధ. పోయిననీటికి (నీరులేనిదానికి) నీటికట్ట కట్టుట (అనకట్ట కట్టుట) కానునించెను = చూపెను. పూరిత = నిండించబడిన. విలంబ = దుఃఖించుకా-విలంబు. ఈమున్నెఽధికము. సమాశ్వాస వచనములు = ఓనార్చుచుటలు. అలాటము = నుదురు. ప్రమాదవశమంక = ఏమియుపాటునకులోనై. అదిరకాలము = కొలఁదికాలము.

పే 139, 140. నీతికర్మములు = నల్లకలువలు. పూర్వజన్మకర్మము = వెనుకటి పుట్టుకయందు జేసికొనినది. పరమపరిత్ర చరిత్ర = మిక్కిలి శుద్ధమయిన నడవడికి లదానా కాపడిన = శివబొందిన. కన్నీళ్ళు-వృద్ధి. కన్ను + నీళ్ళు.

ముప్పది నాలుగవ ప్రకరణము.

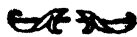

తూచకప్పుకుండ = ఒక్కపొల్లునుటయైన విడువకుండ. తూచ-ఇది సంకృతభాషయొందలి సమచ్చయములు (conjunctions) పోగుట-వృద్ధి. పోగుట + అది = తిలిగిపెడలు పూర్వజన్మర సందర్భములు = ముందు జన్మ సంబంధములు. దుష్టసంకల్పము = నెడయుద్దేశము. కుటిలు = దు = చెరికిరలుచున్నదిగలవాడు.

శే. 141. ప్రతిక్రియ=మాటుపని. మంగళజంపి మంగళాలకుఁబోయి ముట్టెరెత్తుట. ఒక దుష్టకార్యముఁజేసి దానిఁగప్పిపుచ్చుటకుఁగల్గి యెద్దులేద్దుట భవవ్యర్థ చరిత్రము=మొందుచేసి నీ నడత. ఉపోద్ఘాతము=పీఠిక, ఉదాహరణము (Preface) స్వకపోలకల్పితము=తనచెల్లెలిచేతఁ గల్పన చేయఁబడెనది. అనఁగా, స్వంతముగాఁ గల్పించినది. నిందానాటకము=నిందయును ప్రవర్తము. ప్రస్తావన=మూర్తిభార్యుఁడు నటించు గూర్చిగాని యారీషిఁగూర్చిగాని కదూషకుఁగూర్చిగాని ప్రస్తుతికార్యమున కుపయోగము కలదియగు చిత్రపుమాటలాడుట. మావృత్త=అపద-నానా. ముసలితనము. చర్మభవర్తనము=నిమలఁబడినది =మలుటఁ బెప్పఁబడినదానిఁ దిరిగి చెప్పట. ప్రకట శక్తిఁగై=ప్రసిద్ధియైన విరోధుఁడై.

శే. 142. కార్యసరణి=పరియోక్త వరక. కర్తయింఁచుమీఁది నడక=మిక్కిలి కష్టమయినపని-(పని) అనిభారావ్రతచిర్య. కిశిశము=కలఁత, పరిణమించు=మాటు. మోససంతిము=సంతోషముగలది. వ్యాఖ్యానము=ఆధికముయొక్క వివరము. ముఖ.....వ్యాఖ్యానమై=మొగముయొక్క రీతిమాడఁగ ర్యమెట్లయినది స్పష్టముగఁ జెలియవచ్చును. బహుళారిం చెను=సమూహించెను. హితాభిలాషి=ఇతవును గోరువాఁడు. కుళడిదిర్కముగా=రాఁగం కాలమునందు మేలుకలదిగా. దస్యిన=చిక్కిన-దయ్యాధా. భూతాధిక విశేషము. చిక్కి మొగము=రుఁఖములోడిముఖము. చిక్కి-నానా. నితాపేద. అడగుటంటివని=నశించినది. మూఁదెదల దివి=కలుగనున్న. విశాక కాతే విపరీతిబుద్ధి=భ్రాణముగా నాశమయ్యెకాలకుండు వివిధమయిన బుద్ధులు పుట్టును. శ్రీబుద్ధిః ప్రకృతాంతకః=అడగుదానిబుద్ధి ప్రకృతకాలమునలే నంటిముచేయును.

సమాప్తము.

10639

